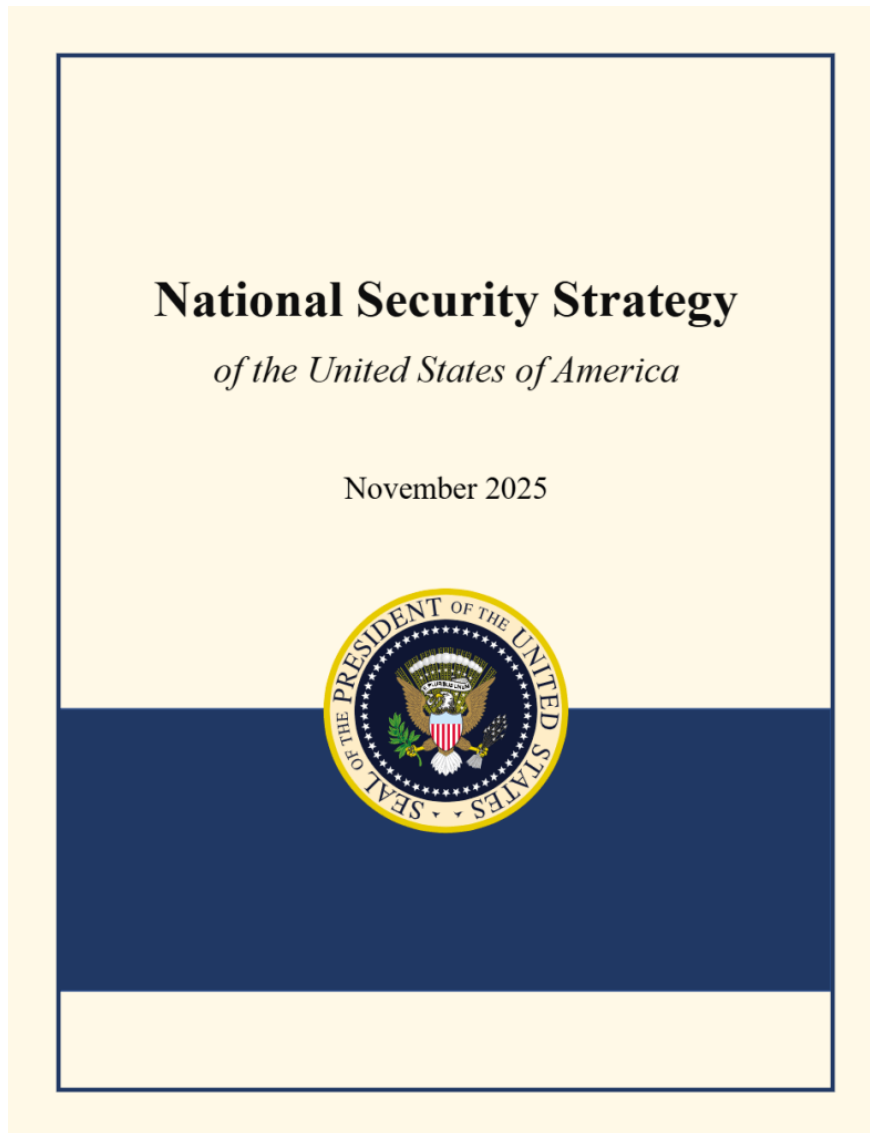

ΗΠΑ Στρατηγική Εθνικής Ασφάλειας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Εισαγωγή – Τι είναι η αμερικανική στρατηγική; 1

1. Πώς η αμερικανική «στρατηγική» παρεξέκλινε 1
2. Η αναγκαία και καλοδεχούμενη διόρθωση από τον Πρόεδρο Τραμπ 2

II. Τι θα έπρεπε να επιδιώκουν οι Ηνωμένες Πολιτείες; 3

1. Τι επιδιώκουμε συνολικά; 3
2. Τι θέλουμε στον κόσμο και από τον κόσμο; 5

III. Ποια είναι τα διαθέσιμα μέσα της Αμερικής για να επιτύχει όσα επιδιώκει; 6

IV. Η Στρατηγική 8

1. Αρχές 8
2. Προτεραιότητες 11
3. Οι Περιοχές 15
 - A. Η Δυτική Ημισφαίρια 15
 - B. Ασία 19
 - C. Ευρώπη 25
 - D. Μέση Ανατολή 27
 - E. Αφρική 29

I. Εισαγωγή – Τι είναι η αμερικανική στρατηγική;

1. Πώς η αμερικανική «στρατηγική» παρέκκλινε

Για να παραμείνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες η ισχυρότερη, πλουσιότερη, ισχυρότερη και πιο επιτυχημένη χώρα στον κόσμο για τις επόμενες δεκαετίες, η χώρα χρειάζεται μια συνεκτική, στοχευμένη στρατηγική για το πώς αλληλοεπιδρά με τον κόσμο. Και για να γίνει αυτό σωστά, όλοι οι Αμερικανοί πρέπει να γνωρίζουν τι ακριβώς προσπαθούμε να πετύχουμε και γιατί.

Μια «στρατηγική» είναι ένα συγκεκριμένο, ρεαλιστικό σχέδιο που εξηγεί την ουσιώδη σχέση μεταξύ σκοπών και μέσων: ξεκινά από μια ακριβή εκτίμηση του τι επιδιώκεται και ποιες δυνατότητες υπάρχουν —ή μπορούν ρεαλιστικά να δημιουργηθούν— για να επιτευχθούν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Μια στρατηγική πρέπει να αξιολογεί, να ταξινομεί και να θέτει προτεραιότητες. Δεν μπορούν όλα τα κράτη, όλες οι περιοχές, όλα τα ζητήματα ή όλοι οι σκοποί —όσο αξιόλογοι κι αν είναι— να βρίσκονται στο επίκεντρο της αμερικανικής στρατηγικής. Σκοπός της εξωτερικής πολιτικής είναι η προστασία των θεμελιωδών εθνικών συμφερόντων· αυτός είναι και ο μοναδικός προσανατολισμός της παρούσας στρατηγικής.

Οι αμερικανικές στρατηγικές μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου αποδείχθηκαν ανεπαρκείς — υπήρξαν κατάλογοι επιθυμιών ή επιδιωκόμενων καταστάσεων, δεν όρισαν με σαφήνεια τι ακριβώς θέλουμε αλλά περιορίστηκαν σε αόριστες κοινοτοπίες, και συχνά παρεξέφρασαν το τι θα έπρεπε πράγματι να επιδιώκουμε.

Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, οι ελίτ της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής έπεισαν τους ίδιους ότι η μόνιμη αμερικανική κυριαρχία σε ολόκληρο τον κόσμο ήταν προς το συμφέρον της χώρας μας. Ωστόσο, οι υποθέσεις άλλων κρατών μάς αφορούν μόνο στον βαθμό που οι ενέργειές τους απειλούν άμεσα τα συμφέροντά μας.

Οι ελίτ μας υπολόγισαν λανθασμένα την προθυμία της Αμερικής να επωμίζεται επ' αόριστο παγκόσμια βάρη που ο αμερικανικός λαός δεν έβλεπε να συνδέονται με το εθνικό συμφέρον. Υπερεκτίμησαν την ικανότητα της χώρας να χρηματοδοτεί ταυτόχρονα ένα τεράστιο κράτος πρόνοιας—ρυθμιστικής—διοικητικής γραφειοκρατίας

και ένα τεράστιο στρατιωτικό, διπλωματικό, πληροφοριακό και αναπτυξιακό σύμπλεγμα.

Τοποθέτησαν εξαιρετικά εσφαλμένα και καταστροφικά στοιχήματα στην παγκοσμιοποίηση και τη λεγόμενη «ελεύθερη εμπορική» πολιτική, που αποψίλωσαν τη μεσαία τάξη και τη βιομηχανική βάση επάνω στις οποίες στηρίζονται η οικονομική και στρατιωτική υπεροχή της Αμερικής. Επέτρεψαν σε συμμάχους και εταίρους να μεταφέρουν το κόστος της άμυνας τους στον αμερικανικό λαό και ορισμένες φορές να παρασύρουν τη χώρα σε συγκρούσεις και αντιπαραθέσεις που ήταν κεντρικές για τα δικά τους συμφέροντα, αλλά περιφερειακές ή αδιάφορες για τα δικά μας. Και πρόσδεσαν την αμερικανική πολιτική σε ένα δίκτυο διεθνών θεσμών, ορισμένοι εκ των οποίων εμφορούνταν από απροκάλυπτο αντιαμερικανισμό και πολλοί από έναν υπερεθνικισμό που επιδιώκει ρητά τη διάλυση της κρατικής κυριαρχίας.

Συνολικά, οι ελίτ μας όχι μόνο επιδίωξαν έναν θεμελιωδώς ανεπιθύμητο και ανέφικτο στόχο, αλλά, σε αυτή την προσπάθεια, υπονόμισαν τα ίδια τα μέσα που απαιτούνται για να επιτευχθεί: τον χαρακτήρα του έθνους πάνω στον οποίο οικοδομήθηκαν η ισχύς, ο πλούτος και η ευπρέπεια της Αμερικής.

2. Η αναγκαία και καλοδεχούμενη διόρθωση από τον Πρόεδρο Τραμπ

Τίποτα από αυτά δεν ήταν αναπόφευκτο. Η πρώτη κυβέρνηση του Προέδρου Τραμπ απέδειξε ότι, με τη σωστή ηγεσία και τις σωστές επιλογές, όλα τα παραπάνω μπορούσαν —και έπρεπε— να είχαν αποφευχθεί, ενώ θα μπορούσαν να έχουν επιτευχθεί πολύ περισσότερα. Εκείνος και η ομάδα του αξιοποίησαν με επιτυχία τις μεγάλες δυνάμεις της Αμερικής για να επαναφέρουν την πορεία της χώρας και να αρχίσουν να εισάγουν μια νέα «χρυσή εποχή». Η συνέχιση αυτής της πορείας αποτελεί τον υπέρτατο σκοπό της δεύτερης κυβέρνησης Τραμπ και αυτού του εγγράφου.

Τα ερωτήματα που τίθενται τώρα ενώπιον μας είναι:

1. Τι θα πρέπει να επιδιώκουν οι Ηνωμένες Πολιτείες;
2. Ποια μέσα διαθέτουμε για να το επιτύχουμε; και
3. Πώς μπορούμε να συνδέσουμε σκοπούς και μέσα σε μια βιώσιμη Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας;

II. Τι θα πρέπει να επιδιώκουν οι Ηνωμένες Πολιτείες;

1. Τι επιδιώκουμε συνολικά;

Πρώτα και κύρια, επιδιώκουμε τη διαρκή επιβίωση και ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών ως ανεξάρτητης, κυρίαρχης δημοκρατίας, της οποίας η κυβέρνηση διασφαλίζει τα Θεόθεν φυσικά δικαιώματα των πολιτών της και δίνει προτεραιότητα στην ευημερία και τα συμφέροντά τους.

Θέλουμε να προστατεύσουμε αυτή τη χώρα, τον λαό της, την επικράτειά της, την οικονομία της και τον τρόπο ζωής της από στρατιωτική επίθεση και εχθρική ξένη επιρροή—είτε αυτή εκδηλώνεται μέσω κατασκοπείας, αρπακτικών εμπορικών πρακτικών, διακίνησης ναρκωτικών και ανθρώπων, καταστροφικής προπαγάνδας και επιχειρήσεων επιρροής, πολιτιστικής υπονόμευσης ή οποιασδήποτε άλλης απειλής για το έθνος μας.

Θέλουμε πλήρη έλεγχο των συνόρων μας, του συστήματος μετανάστευσης και των δικτύων μεταφοράς μέσω των οποίων εισέρχονται άνθρωποι στη χώρα—νόμιμα ή παράνομα. Θέλουμε έναν κόσμο όπου η μετανάστευση δεν είναι απλώς «τακτική»· θέλουμε κυρίαρχες χώρες που συνεργάζονται για να σταματούν, αντί να διευκολύνουν, αποσταθεροποιητικές μετακινήσεις πληθυσμών, και που έχουν απόλυτο έλεγχο στο ποιον επιτρέπουν και ποιον δεν επιτρέπουν να εισέλθει.

Θέλουμε ένα ανθεκτικό εθνικό δίκτυο υποδομών, ικανό να αντέχει φυσικές καταστροφές, να αποκρούει ξένες απειλές και να αποτρέπει ή να μετριάξει κάθε γεγονός που θα μπορούσε να βλάψει τον αμερικανικό λαό ή να διαταράξει την αμερικανική οικονομία. Κανένας αντίπαλος και καμία απειλή δεν πρέπει να μπορεί να θέσει την Αμερική σε κίνδυνο.

Θέλουμε να στρατολογούμε, να εκπαιδεύουμε, να εξοπλίζουμε και να αναπτύσσουμε τις ισχυρότερες, πιο θανατηφόρες και τεχνολογικά πιο προηγμένες ένοπλες δυνάμεις στον κόσμο, ώστε να προστατεύουν τα συμφέροντά μας, να αποτρέπουν πολέμους και—εάν χρειαστεί—να τους κερδίζουν γρήγορα και αποφασιστικά, με τις ελάχιστες δυνατές απώλειες. Και θέλουμε έναν στρατό στον οποίο κάθε μέλος να είναι υπερήφανο για τη χώρα του και βέβαιο για την αποστολή του.

Θέλουμε την πιο ισχυρή, αξιόπιστη και σύγχρονη πυρηνική αποτρεπτική δύναμη στον κόσμο, καθώς και συστήματα αντιπυραυλικής άμυνας νέας γενιάς—συμπεριλαμβανομένου ενός «Χρυσού Θόλου» (Golden Dome) για την αμερικανική ενδοχώρα—για την προστασία του αμερικανικού λαού, των αμερικανικών περιουσιακών στοιχείων στο εξωτερικό και των συμμάχων μας.

Θέλουμε την ισχυρότερη, πιο δυναμική, πιο καινοτόμο και πιο προηγμένη οικονομία στον κόσμο. Η οικονομία των ΗΠΑ αποτελεί το θεμέλιο του αμερικανικού τρόπου ζωής, ο οποίος υπόσχεται και προσφέρει ευρεία και διάχυτη ευημερία, δημιουργεί κοινωνική κινητικότητα και ανταμείβει τη σκληρή δουλειά. Η οικονομία μας είναι

επίσης το θεμέλιο της παγκόσμιας θέσης μας και η αναγκαία βάση για τη στρατιωτική μας ισχύ.

Θέλουμε την πιο ισχυρή βιομηχανική βάση στον κόσμο. Η εθνική ισχύς των ΗΠΑ εξαρτάται από έναν στιβαρό βιομηχανικό τομέα, ικανό να ανταποκριθεί τόσο στις ειρηνικές όσο και στις πολεμικές ανάγκες παραγωγής. Αυτό απαιτεί όχι μόνο άμεση αμυντική βιομηχανική παραγωγή, αλλά και συναφείς αμυντικές παραγωγικές ικανότητες. Η ενίσχυση της αμερικανικής βιομηχανίας πρέπει να αποτελέσει την ύψιστη προτεραιότητα της εθνικής οικονομικής πολιτικής.

Θέλουμε τον πιο ισχυρό, παραγωγικό και καινοτόμο ενεργειακό τομέα στον κόσμο—ικανό όχι μόνο να τροφοδοτεί την αμερικανική οικονομική ανάπτυξη, αλλά και να αποτελεί έναν από τους κορυφαίους εξαγωγικούς κλάδους της χώρας.

Θέλουμε να παραμείνουμε η πιο επιστημονικά και τεχνολογικά προηγμένη και καινοτόμος χώρα στον κόσμο, και να ενισχύσουμε περαιτέρω αυτά τα πλεονεκτήματα. Και θέλουμε να προστατεύσουμε την πνευματική μας ιδιοκτησία από ξένη κλοπή. Το πρωτοποριακό αμερικανικό πνεύμα είναι βασικός πυλώνας της συνεχούς οικονομικής υπεροχής και της στρατιωτικής μας ανωτερότητας· πρέπει να διαφυλαχθεί.

Θέλουμε να διατηρήσουμε την απaráμιλλη «ήπια ισχύ» των Ηνωμένων Πολιτειών, μέσω της οποίας ασκούμε θετική επιρροή σε ολόκληρο τον κόσμο, προς όφελος των συμφερόντων μας. Και σε αυτό, θα είμαστε υπερήφανα unapologetic για το παρελθόν και το παρόν της χώρας μας, ενώ θα σεβόμαστε τις διαφορετικές θρησκείες, κουλτούρες και μορφές διακυβέρνησης άλλων χωρών. Η «ήπια ισχύς» που υπηρετεί το πραγματικό εθνικό συμφέρον της Αμερικής είναι αποτελεσματική μόνο όταν πιστεύουμε στη βαθύτερη αξία και ευγένεια της χώρας μας.

Τέλος, επιδιώκουμε την αποκατάσταση και αναζωογόνηση της πνευματικής και πολιτιστικής υγείας της Αμερικής, χωρίς την οποία η μακροπρόθεσμη ασφάλεια είναι αδύνατη. Θέλουμε μια Αμερική που τιμά τις ένδοξες στιγμές και τους ήρωές της και που προσβλέπει σε μια νέα χρυσή εποχή. Θέλουμε έναν λαό υπερήφανο, ευτυχισμένο και αισιόδοξο, βέβαιο ότι θα παραδώσει την πατρίδα στην επόμενη γενιά καλύτερη από ό,τι τη βρήκε. Θέλουμε έναν πληθυσμό με πλήρη εργασιακή συμμετοχή—κανένas στο περιθώριο—με ανθρώπους που αντλούν ικανοποίηση από το ότι η εργασία τους είναι απαραίτητη για την ευημερία του έθνους μας και των οικογενειών του. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την αύξηση των ισχυρών, παραδοσιακών οικογενειών που μεγαλώνουν υγιή παιδιά.

2. Τι θέλουμε στον κόσμο και από τον κόσμο

Η επίτευξη αυτών των στόχων απαιτεί την αξιοποίηση κάθε πόρου της εθνικής μας ισχύος. Ωστόσο, το επίκεντρο αυτής της στρατηγικής είναι η εξωτερική πολιτική. Ποια είναι τα ουσιώδη συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών στην εξωτερική πολιτική; Τι θέλουμε στον κόσμο και από τον κόσμο;

- Θέλουμε η Δυτική Ημισφαίρια να παραμείνει επαρκώς σταθερή και επαρκώς καλά διοικούμενη ώστε να αποτρέπει και να αποθαρρύνει τη μαζική μετανάστευση προς τις Ηνωμένες Πολιτείες· θέλουμε μια Ημισφαίρια της οποίας οι κυβερνήσεις συνεργάζονται μαζί μας εναντίον ναρκο-τρομοκρατών, καρτέλ και άλλων διεθνικών εγκληματικών οργανώσεων· θέλουμε μια Ημισφαίρια ελεύθερη από εχθρικές ξένες παρεμβάσεις ή απόκτηση βασικών περιουσιακών στοιχείων από ξένες δυνάμεις· θέλουμε επίσης μια Ημισφαίρια που στηρίζει κρίσιμες αλυσίδες εφοδιασμού· και θέλουμε να διασφαλίσουμε τη συνεχή πρόσβασή μας σε καίριες στρατηγικές τοποθεσίες. Με άλλα λόγια, θα ασκήσουμε και θα επιβάλουμε μια «Προσθήκη Τραμπ» (Trump Corollary) στο Δόγμα Μονρόε.
- Θέλουμε να σταματήσουμε και να αντιστρέψουμε τη συνεχιζόμενη ζημιά που προκαλούν ξένοι δρώντες στην αμερικανική οικονομία, διατηρώντας παράλληλα τον Ινδό-Ειρηνικό ελεύθερο και ανοιχτό, διαφυλάσσοντας την ελευθερία ναυσιπλοΐας σε όλες τις κρίσιμες θαλάσσιες οδούς και εξασφαλίζοντας σταθερές και αξιόπιστες αλυσίδες εφοδιασμού και πρόσβαση σε κρίσιμες πρώτες ύλες.
- Θέλουμε να στηρίζουμε τους συμμάχους μας στη διατήρηση της ελευθερίας και ασφάλειας της Ευρώπης, ενώ ταυτόχρονα να συμβάλουμε στην αποκατάσταση της πολιτισμικής αυτοπεποίθησης και της δυτικής ταυτότητας της Ευρώπης.
- Θέλουμε να αποτρέψουμε οποιαδήποτε ανταγωνιστική δύναμη από το να κυριαρχήσει στη Μέση Ανατολή, στους ενεργειακούς της πόρους και στα θαλάσσια «στενά σημεία» μέσω των οποίων διέρχονται, αποφεύγοντας παράλληλα τους «αιώνιους πολέμους» που μάς βύθισαν στο παρελθόν σε αυτό το γεωγραφικό τόξο με τεράστιο κόστος.
- Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι η τεχνολογία και τα πρότυπα των ΗΠΑ—ιδίως στην τεχνητή νοημοσύνη, τη βιοτεχνολογία και την κβαντική υπολογιστική—θα οδηγήσουν την παγκόσμια πρόοδο.

Αυτά είναι τα θεμελιώδη, ζωτικά εθνικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών. Παρότι υπάρχουν και άλλα, αυτά είναι τα συμφέροντα στα οποία οφείλουμε να εστιάσουμε πάνω από όλα· τα συμφέροντα που αγνοούμε ή παραμελούμε με δικό μας κίνδυνο.

III. Ποια είναι τα διαθέσιμα μέσα της Αμερικής για να επιτύχει όσα επιδιώκει;

Οι Ηνωμένες Πολιτείες εξακολουθούν να κατέχουν την πιο αξιοζήλευτη θέση παγκοσμίως, με κορυφαία πλεονεκτήματα, πόρους και δυνατότητες, περιλαμβανομένων:

- ενός ακόμη ευέλικτου πολιτικού συστήματος, ικανού να διορθώνει την πορεία του·
- της μεγαλύτερης και πιο καινοτόμου οικονομίας στον κόσμο, η οποία παράγει πλούτο που μπορούμε να επενδύσουμε σε στρατηγικούς στόχους και μας δίνει μοχλό πίεσης σε κράτη που ζητούν πρόσβαση στις αγορές μας·
- του κορυφαίου χρηματοπιστωτικού συστήματος και των μεγαλύτερων κεφαλαιαγορών στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου του καθεστώτος του δολαρίου ως παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος·
- του πιο προηγμένου, καινοτόμου και κερδοφόρου τεχνολογικού τομέα του κόσμου, ο οποίος στηρίζει την οικονομία μας, προσφέρει ποιοτικό πλεονέκτημα στις ένοπλες δυνάμεις και ενισχύει την παγκόσμια επιρροή μας·
- της ισχυρότερης και ικανότερης στρατιωτικής δύναμης στον κόσμο·
- ενός ευρέος δικτύου συμμαχιών, με συμβατικούς συμμάχους και εταίρους στις σημαντικότερες στρατηγικές περιοχές του πλανήτη·
- μιας αξιοζήλευτης γεωγραφίας με άφθονους φυσικούς πόρους, χωρίς ανταγωνιστικές δυνάμεις που να κυριαρχούν φυσικά στην Ημισφαίρια, σύνορα που δεν απειλούνται από στρατιωτική εισβολή, και άλλες μεγάλες δυνάμεις που χωρίζονται από τεράστιους ωκεανούς·
- απaráμιλλης «ήπιας ισχύος» και πολιτιστικής επιρροής· και
- του θάρρους, της αποφασιστικότητας και του πατριωτισμού του αμερικανικού λαού.

Επιπλέον, μέσω του φιλόδοξου εγχώριου προγράμματος του Προέδρου Τραμπ, οι Ηνωμένες Πολιτείες:

- επαναφέρουν μια κουλτούρα ικανότητας, εκκρίζονοντας τις λεγόμενες πολιτικές «DEI» και άλλες διακριτικές ή αντί-ανταγωνιστικές πρακτικές που υποβαθμίζουν τα θεσμικά μας όργανα και μας καθηλώνουν·
- απελευθερώνουν τη γιγαντιαία ικανότητα ενεργειακής παραγωγής της χώρας ως στρατηγική προτεραιότητα, προκειμένου να τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη και την καινοτομία και να ενισχύσουν και να αναδομήσουν τη μεσαία τάξη·
- επανεκβιομηχανοποιούν την οικονομία, ώστε να υποστηριχθεί περαιτέρω η μεσαία τάξη και να ελέγχουμε τις δικές μας αλυσίδες εφοδιασμού και παραγωγικές δυνατότητες·
- αποκαθιστούν την οικονομική ελευθερία των πολιτών μέσω ιστορικών φορολογικών περικοπών και απορρύθμισης, καθιστώντας τις Ηνωμένες Πολιτείες τον κορυφαίο προορισμό για επιχειρηματική δραστηριότητα και επενδύσεις· και
- επενδύουν σε αναδυόμενες τεχνολογίες και βασική επιστήμη, ώστε να διασφαλίσουν τη διαρκή μας ευημερία, το ανταγωνιστικό μας πλεονέκτημα και τη στρατιωτική μας υπεροχή για τις επόμενες γενιές.

Στόχος αυτής της στρατηγικής είναι να συνδέσει όλα αυτά τα παγκόσμιας κλάσης πλεονεκτήματα —και άλλα ακόμη— ώστε να ενισχύσει την αμερικανική ισχύ και υπεροχή και να καταστήσει τη χώρα μας ακόμη μεγαλύτερη από ό,τι είναι σήμερα.

IV. Η Στρατηγική

1. Αρχές

Η εξωτερική πολιτική του Προέδρου Τραμπ είναι πραγματιστική χωρίς να είναι «πραγματιστής», ρεαλιστική χωρίς να είναι «ρεαλιστής», αρχών χωρίς να είναι «ιδεαλιστής», ισχυρή χωρίς να είναι «πολεμοχαρής» και συγκρατημένη χωρίς να είναι «φιλειρηνιστής». Δεν εδράζεται σε παραδοσιακή πολιτική ιδεολογία. Κίνητρό της είναι, πάνω απ' όλα, ό,τι λειτουργεί υπέρ της Αμερικής — ή, με δύο λέξεις, «Πρώτα η Αμερική» (America First).

Ο Πρόεδρος Τραμπ έχει εδραιώσει την υστεροφημία του ως ο Πρόεδρος της Ειρήνης. Πέρα από την αξιοσημείωτη επιτυχία που επιτεύχθηκε κατά την πρώτη του θητεία με τις ιστορικές Συμφωνίες του Αβραάμ (Abraham Accords), ο Πρόεδρος Τραμπ αξιοποίησε την ικανότητά του στη διαπραγμάτευση για να εξασφαλίσει άνευ προηγουμένου ειρήνη σε οκτώ συγκρούσεις ανά τον κόσμο μέσα σε μόλις οκτώ μήνες της δεύτερης θητείας του. Διαπραγματεύτηκε ειρηνευτικές συμφωνίες μεταξύ Καμπότζης και Ταϊλάνδης, Κοσόβου και Σερβίας, ΛΔ Κονγκό και Ρουάντας, Πακιστάν και Ινδίας, Ισραήλ και Ιράν, Αιγύπτου και Αιθιοπίας, Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν και τερμάτισε τον πόλεμο στη Γάζα, με όλους τους ζωντανούς ομήρους να επιστρέφουν στις οικογένειές τους.

Η αποτροπή περιφερειακών συγκρούσεων πριν αυτές εκτραχυνθούν σε παγκόσμιους πολέμους που παρασύρουν ολόκληρες ηπείρους αξίζει την προσοχή του Αρχηγού των Ενόπλων Δυνάμεων και αποτελεί προτεραιότητα αυτής της κυβέρνησης. Ένας κόσμος στις φλόγες, όπου οι πόλεμοι φτάνουν μέχρι τις ακτές μας, είναι επιζήμιος για τα αμερικανικά συμφέροντα. Ο Πρόεδρος Τραμπ χρησιμοποιεί ανορθόδοξη διπλωματία, τη στρατιωτική ισχύ της Αμερικής και την οικονομική επιρροή της για να σβήνει με χειρουργική ακρίβεια τις θράκες της διχόνοιας μεταξύ πυρηνικά ικανών κρατών και βίαιων πολέμων που προκαλούνται από μίση αιώνων.

Ο Πρόεδρος Τραμπ έχει αποδείξει ότι η αμερικανική εξωτερική, αμυντική και πληροφοριακή πολιτική πρέπει να καθοδηγείται από τις ακόλουθες βασικές αρχές:

- **Στοχευμένος Ορισμός του Εθνικού Συμφέροντος** – Από τουλάχιστον το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, οι κυβερνήσεις έχουν συχνά δημοσιεύσει Εθνικές Στρατηγικές Ασφάλειας που επιχειρούν να επεκτείνουν τον ορισμό του «εθνικού συμφέροντος» της Αμερικής σε τέτοιο βαθμό ώστε σχεδόν κανένα ζήτημα ή εγχείρημα να μη θεωρείται εκτός του πεδίου του. Όμως, όταν εστιάζεις σε όλα, δεν εστιάζεις σε τίποτα. Τα θεμελιώδη εθνικά συμφέροντα ασφαλείας της Αμερικής θα αποτελούν το επίκεντρό μας.

- **Ειρήνη μέσω Ισχύος** – Η ισχύς είναι η καλύτερη αποτροπή. Κράτη ή άλλοι δρώντες, που αποτρέπονται επαρκώς από το να απειλήσουν τα αμερικανικά συμφέροντα δεν θα το πράξουν. Επιπλέον, η ισχύς μπορεί να μας επιτρέψει να επιτύχουμε ειρήνη, διότι μέρη που σέβονται τη δύναμή μας, συχνά αναζητούν τη

βοήθειά μας και είναι δεκτικά στις προσπάθειές μας να επιλύουμε συγκρούσεις και να διατηρούμε την ειρήνη. Ως εκ τούτου, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να διατηρούν την ισχυρότερη οικονομία, να αναπτύσσουν τις πιο προηγμένες τεχνολογίες, να ενισχύουν την πολιτισμική υγεία της κοινωνίας μας και να διαθέτουν τον ικανότερο στρατό στον κόσμο.

• **Προδιάθεση προς τον Μη Επεμβατισμό** – Στη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, οι ιδρυτές της Αμερικής διατύπωσαν μια σαφή προτίμηση για μη επεμβατισμό στις υποθέσεις άλλων εθνών και διευκρίνισαν τη βάση αυτής της αρχής: όπως όλοι οι άνθρωποι κατέχουν Θεόθεν ίσα φυσικά δικαιώματα, έτσι και όλα τα έθνη δικαιούνται, δυνάμει των «νόμων της φύσης και του Θεού της φύσης», μια «ξεχωριστή και ισότιμη θέση» μεταξύ τους. Για μια χώρα της οποίας τα συμφέροντα είναι τόσο πολυάριθμα και ποικίλα όσο τα δικά μας, η άκαμπτη προσκόλληση στον μη επεμβατισμό δεν είναι δυνατή. Ωστόσο, αυτή η προδιάθεση θα πρέπει να θέτει υψηλό όριο για το τι συνιστά δικαιολογημένη παρέμβαση.

• **Ευέλικτος Ρεαλισμός** – Η πολιτική των ΗΠΑ θα είναι ρεαλιστική ως προς το τι είναι εφικτό και επιθυμητό να επιδιωχθεί στις σχέσεις μας με άλλα κράτη. Επιδιώκουμε καλές σχέσεις και ειρηνικές εμπορικές σχέσεις με τα έθνη του κόσμου χωρίς να τους επιβάλλουμε δημοκρατικές ή άλλες κοινωνικές αλλαγές που αποκλίνουν σημαντικά από τις παραδόσεις και τις ιστορίες τους. Αναγνωρίζουμε και επιβεβαιώνουμε ότι δεν υπάρχει τίποτε αντιφατικό ή υποκριτικό στο να ενεργούμε βάσει μιας τέτοιας ρεαλιστικής εκτίμησης ή στο να διατηρούμε καλές σχέσεις με χώρες των οποίων τα συστήματα διακυβέρνησης και οι κοινωνίες διαφέρουν από τα δικά μας, ακόμη και καθώς παροτρύνουμε ομοφρονούντες φίλους να τηρούν τις κοινές μας αξίες, προωθώντας έτσι τα συμφέροντά μας.

• **Πρωτοκαθεδρία των Εθνών** – Η θεμελιώδης πολιτική μονάδα του κόσμου είναι, και θα παραμείνει, το εθνικό κράτος. Είναι φυσικό και δίκαιο όλα τα έθνη να θέτουν τα συμφέροντά τους πρώτα και να προστατεύουν την κυριαρχία τους. Ο κόσμος λειτουργεί καλύτερα όταν τα έθνη προτάσσουν τα συμφέροντά τους. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα θέσουν πρώτα τα δικά τους συμφέροντα και, στις σχέσεις μας με άλλα έθνη, θα τα ενθαρρύνουμε να πράξουν το ίδιο. Υπερασπιζόμαστε τα κυριαρχικά δικαιώματα των εθνών, εναντίον των προσβολών στην κυριαρχία που προκαλούν οι πιο παρεμβατικοί υπερεθνικοί οργανισμοί, και επιδιώκουμε τη μεταρρύθμιση αυτών των θεσμών ώστε να συνδράμουν, αντί να υπονομεύουν, την εθνική κυριαρχία και να προωθούν τα αμερικανικά συμφέροντα.

• **Κυριαρχία και Σεβασμός** – Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα προστατεύουν απερίφραστα τη δική τους κυριαρχία. Αυτό περιλαμβάνει την αποτροπή της διάβρωσής της από υπερεθνικούς και διεθνείς οργανισμούς, απόπειρες ξένων δυνάμεων ή οντοτήτων να λογοκρίνουν τον δημόσιο διάλογό μας ή να περιορίσουν τα δικαιώματα ελεύθερης έκφρασης των πολιτών μας, δραστηριότητες lobbying και επιρροής που επιχειρούν να κατευθύνουν τις πολιτικές μας ή να μας εμπλέξουν σε ξένες συγκρούσεις, καθώς και τον κυνικό χειρισμό του μεταναστευτικού μας συστήματος με σκοπό τη δημιουργία εκλογικών μπλοκ μέσα στη χώρα μας, πιστών σε ξένα συμφέροντα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα χαράξουν τη δική τους πορεία στον κόσμο και θα καθορίσουν το πεπρωμένο τους, ελεύθερες από εξωτερικές παρεμβάσεις.

• **Ισορροπία Ισχύος** – Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν μπορούν να επιτρέψουν σε κανένα έθνος να καταστεί τόσο κυρίαρχο ώστε να μπορεί να απειλήσει τα συμφέροντά μας. Θα συνεργαστούμε με συμμάχους και εταίρους για να διατηρήσουμε παγκόσμιες και περιφερειακές ισορροπίες ισχύος, προκειμένου να αποτρέψουμε την ανάδυση κυρίαρχων αντιπάλων. Καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες απορρίπτουν για τον εαυτό τους το καταδικασμένο εγχείρημα της παγκόσμιας κυριαρχίας, οφείλουμε να αποτρέψουμε την παγκόσμια —και σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και περιφερειακή— κυριαρχία άλλων. Αυτό δεν σημαίνει σπατάλη αίματος και πόρων για να περιοριστεί η επιρροή όλων των μεγάλων και μεσαίων δυνάμεων του κόσμου. Η υπέρμετρη επιρροή μεγαλύτερων, πλουσιότερων και ισχυρότερων εθνών αποτελεί μια διαχρονική πραγματικότητα των διεθνών σχέσεων. Αυτή η πραγματικότητα συνεπάγεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, συνεργασία με εταίρους για την αποτροπή φιλοδοξιών που απειλούν τα κοινά μας συμφέροντα.

• **Φιλεργατική Πολιτική υπέρ των Αμερικανών** – Η αμερικανική πολιτική θα είναι φιλεργατική και όχι απλώς φίλο-αναπτυξιακή, και θα δίνει προτεραιότητα στους δικούς μας εργαζομένους. Πρέπει να ανασυγκροτήσουμε μια οικονομία στην οποία η ευημερία είναι ευρέως θεμελιωμένη και διαχέεται πλατιά και δεν συγκεντρώνεται στην κορυφή ή σε ορισμένους κλάδους ή σε λίγες περιοχές της χώρας μας.

• **Δικαιοσύνη (Fairness)** – Από τις στρατιωτικές συμμαχίες έως τις εμπορικές σχέσεις και πέραν αυτών, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα επιμείνουν να τυγχάνουν δίκαιης μεταχείρισης από άλλες χώρες. Δεν θα ανεχθούμε πλέον —και δεν μπορούμε πλέον να αντέξουμε— τζαμπατζήδες, εμπορικές ανισορροπίες, αρπακτικές οικονομικές πρακτικές και άλλες επιβαρύνσεις επί της ιστορικής καλοπιστίας του έθνους μας που βλάπτουν τα συμφέροντά μας. Όπως θέλουμε οι σύμμαχοί μας να είναι πλούσιοι και ικανοί, έτσι και οι σύμμαχοί μας πρέπει να αντιλαμβάνονται ότι είναι προς το συμφέρον τους οι Ηνωμένες Πολιτείες να παραμείνουν επίσης πλούσιες και ικανές. Ειδικότερα, αναμένουμε από τους συμμάχους μας να δαπανούν πολύ μεγαλύτερο ποσοστό του εθνικού τους ΑΕΠ για τη δική τους άμυνα, ώστε να αρχίσουν να αναπληρώνουν τις τεράστιες ανισορροπίες που συσσωρεύτηκαν επί δεκαετίες πολύ μεγαλύτερων δαπανών των Ηνωμένων Πολιτειών.

• **Ικανότητα και Αξιοκρατία** – Η αμερικανική ευημερία και ασφάλεια εξαρτώνται από την ανάπτυξη και προαγωγή της ικανότητας. Η ικανότητα και η αξιοκρατία είναι από τα μεγαλύτερα πολιτισμικά μας πλεονεκτήματα: εκεί όπου οι καλύτεροι Αμερικανοί προσλαμβάνονται, προάγονται και τιμώνται, η καινοτομία και η ευημερία ακολουθούν. Αν η ικανότητα καταστραφεί ή συστηματικά αποθαρρυνθεί, τα σύνθετα συστήματα που θεωρούμε δεδομένα —από τις υποδομές μέχρι την εθνική ασφάλεια, την εκπαίδευση και την έρευνα— θα πάψουν να λειτουργούν. Αν η αξιοκρατία πνιγεί, τα ιστορικά πλεονεκτήματα της Αμερικής στην επιστήμη, την τεχνολογία, τη βιομηχανία, την άμυνα και την καινοτομία θα εξατμιστούν. Η επιτυχία ριζοσπαστικών ιδεολογιών που επιδιώκουν να αντικαταστήσουν την ικανότητα και την αξιοκρατία με το καθεστώς προνομιούχων ομάδων θα καθιστούσε την Αμερική με αγνώριστη και ανίκανη να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Ταυτόχρονα, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε η αξιοκρατία να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για το άνοιγμα της αμερικανικής αγοράς εργασίας προς όλον τον κόσμο στο όνομα της αναζήτησης «παγκόσμιου ταλέντου» που υπονομεύει τους Αμερικανούς εργαζομένους. Σε κάθε μας αρχή και σε κάθε μας ενέργεια, η Αμερική και οι Αμερικανοί πρέπει πάντοτε να έρχονται πρώτοι.

2. Προτεραιότητες

• **Η Εποχή της Μαζικής Μετανάστευσης Έχει Τελειώσει** – Το ποιον δέχεται ένα κράτος εντός των συνόρων του —σε ποιον αριθμό και από πού— θα καθορίσει αναπόφευκτα το μέλλον αυτού του έθνους. Κάθε χώρα που θεωρεί εαυτή κυρίαρχη έχει το δικαίωμα και το καθήκον να ορίζει το μέλλον της. Στην ιστορία, τα κυρίαρχα έθνη απαγόρευαν την ανεξέλεγκτη μετανάστευση και παραχωρούσαν υπηκοότητα σπανίως και μόνο σε αλλοδαπούς που πληρούσαν αυστηρά κριτήρια. Η εμπειρία της Δύσης τις τελευταίες δεκαετίες επιβεβαιώνει αυτή τη διαχρονική σοφία. Σε χώρες ανά τον κόσμο, η μαζική μετανάστευση έχει επιβαρύνει τους εσωτερικούς πόρους, αυξήσει τη βία και άλλες μορφές εγκληματικότητας, αποδυναμώνει την κοινωνική συνοχή, διαστρεβλώνει τις αγορές εργασίας και υπονομεύσει την εθνική ασφάλεια. Η εποχή της μαζικής μετανάστευσης πρέπει να λάβει τέλος. Η ασφάλεια των συνόρων είναι το πρωταρχικό στοιχείο της εθνικής ασφάλειας. Πρέπει να προστατεύσουμε τη χώρα μας από εισβολή, όχι μόνο από ανεξέλεγκτη μετανάστευση αλλά και από διασυννοριακές απειλές όπως η τρομοκρατία, τα ναρκωτικά, η κατασκοπεία και η διακίνηση ανθρώπων. Ένα σύνορο που ελέγχεται από τη βούληση του αμερικανικού λαού, όπως αυτή εφαρμόζεται από την κυβέρνησή του, είναι θεμελιώδες για την επιβίωση των Ηνωμένων Πολιτειών ως κυρίαρχης δημοκρατίας.

• **Προστασία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών** – Σκοπός της αμερικανικής κυβέρνησης είναι η διασφάλιση των Θεόθεν φυσικών δικαιωμάτων των Αμερικανών πολιτών. Προς τούτο, τα υπουργεία και οι υπηρεσίες της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών έχουν λάβει τρομακτικές εξουσίες. Αυτές οι εξουσίες δεν πρέπει ποτέ να γίνεται κατάχρησή τους, είτε υπό το πρόσχημα της «από-ριζοσπαστικοποίησης» (deradicalization), είτε της «προστασίας της δημοκρατίας μας», είτε υπό οποιοδήποτε άλλο πρόσχημα. Όταν και όπου γίνεται κατάχρηση αυτών των εξουσιών, οι υπεύθυνοι πρέπει να λογοδοτούν. Ιδίως, τα δικαιώματα της ελευθερίας του λόγου, της θρησκευτικής ελευθερίας και της ελευθερίας της συνείδησης, καθώς και το δικαίωμα επιλογής και καθοδήγησης της κοινής μας κυβέρνησης είναι θεμελιώδη δικαιώματα που δεν πρέπει ποτέ να παραβιάζονται. Σε ό,τι αφορά τις χώρες που συμμερίζονται —ή ισχυρίζονται ότι συμμερίζονται— αυτές τις αρχές, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα τάσσονται σθεναρά υπέρ της πλήρους τήρησής τους, κατά γράμμα και κατά πνεύμα. Θα αντιτασσόμαστε σε περιορισμούς στις θεμελιώδεις ελευθερίες, που επιβάλλονται από ελίτ, αντιδημοκρατικού χαρακτήρα, στην Ευρώπη, στον αγγλόφωνο κόσμο και στο υπόλοιπο δημοκρατικό περιβάλλον, ιδίως μεταξύ των συμμάχων μας.

• **Κατανομή και Μετακύλιση Βαρών (Burden-Sharing and Burden-Shifting)** – Οι ημέρες κατά τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες στήριζαν μόνες τους ολόκληρη τη διεθνή τάξη σαν άλλος Άτλας έχουν τελειώσει. Μεταξύ των πολλών συμμάχων και εταίρων μας συγκαταλέγονται δεκάδες πλούσιες, προηγμένες χώρες που πρέπει να αναλάβουν την πρωταρχική ευθύνη για τις ίδιες τις περιοχές τους και να συνεισφέρουν πολύ περισσότερο στη συλλογική μας άμυνα.

Ο Πρόεδρος Τραμπ έχει θέσει ένα νέο παγκόσμιο πρότυπο με τη Δέσμευση της Χάγης (Hague Commitment), η οποία δεσμεύει τις χώρες του ΝΑΤΟ να δαπανούν 5% του ΑΕΠ τους για την άμυνα και την οποία οι σύμμαχοι του ΝΑΤΟ έχουν υιοθετήσει και οφείλουν τώρα να τηρήσουν. Συνεχίζοντας την προσέγγιση του Προέδρου Τραμπ, να ζητά δηλαδή από τους συμμάχους να αναλάβουν την πρωταρχική ευθύνη για τις περιοχές τους, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα οργανώσουν ένα δίκτυο κατανομής βαρών, με την κυβέρνησή μας σε ρόλο συντονιστή και υποστηρικτή.

Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει ότι τα βάρη κατανέμονται και ότι όλες αυτές οι προσπάθειες επωφελούνται από ευρύτερη νομιμοποίηση. Το πρότυπο θα είναι στοχευμένες συνεργασίες που χρησιμοποιούν οικονομικά εργαλεία για να ευθυγραμμίζουν κίνητρα, να μοιράζονται βάρη με ομοϊδεάτες συμμάχους και να επιβάλλουν μεταρρυθμίσεις που εδραιώνουν τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα. Αυτή η στρατηγική σαφήνεια θα επιτρέψει στις Ηνωμένες Πολιτείες να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τις εχθρικές και υπονομευτικές επιρροές, αποφεύγοντας παράλληλα την υπερέκταση και τη διάχυτη εστίαση που υπονόμευσαν προηγούμενες προσπάθειες.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα είναι έτοιμες να βοηθήσουν —ενδεχομένως μέσω ευνοϊκότερης μεταχείρισης σε εμπορικά ζητήματα, στην ανταλλαγή τεχνολογίας και στις αμυντικές προμήθειες— εκείνες τις χώρες που οικειοθελώς αναλαμβάνουν περισσότερη ευθύνη για την ασφάλεια στις περιοχές τους και ευθυγραμμίζουν τους ελέγχους των εξαγωγών τους με τους δικούς μας.

• **Αναπροσανατολισμός μέσω Ειρήνης (Realignment Through Peace)** – Η επιδίωξη ειρηνευτικών συμφωνιών κατόπιν εντολής του Προέδρου, ακόμη και σε περιοχές και χώρες περιφερειακές ως προς τα άμεσα ζωτικά μας συμφέροντα, είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος για να αυξηθεί η σταθερότητα, να ενισχυθεί η παγκόσμια επιρροή της Αμερικής, να επαναπροσανατολιστούν χώρες και περιοχές προς τα συμφέροντά μας και να ανοίξουν νέες αγορές. Οι απαιτούμενοι πόροι συνοψίζονται στην προεδρική διπλωματία, την οποία το μεγάλο μας έθνος μπορεί να ασκήσει μόνο υπό ικανή ηγεσία. Τα ανταλλάγματα —τερματισμός μακροχρόνιων συγκρούσεων, ζωές που σώζονται, νέοι φίλοι— μπορούν να υπερκαλύψουν κατά πολύ το σχετικά μικρό κόστος σε χρόνο και προσοχή.

• **Οικονομική Ασφάλεια** – Τέλος, επειδή η οικονομική ασφάλεια είναι θεμελιώδης για την εθνική ασφάλεια, θα εργαστούμε για την περαιτέρω ενίσχυση της αμερικανικής οικονομίας, με έμφαση στα εξής:

ο **Ισορροπημένο Εμπόριο (Balanced Trade)** – Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα δώσουν προτεραιότητα στην αναδιάρθρωση των εμπορικών μας σχέσεων, στη μείωση των εμπορικών ελλειμμάτων, στην αντίθεση σε εμπόδια κατά των εξαγωγών μας και στον τερματισμό του dumping και άλλων αντί-ανταγωνιστικών πρακτικών που πλήττουν τις αμερικανικές βιομηχανίες και εργαζόμενους. Επιδιώκουμε δίκαιες, αμοιβαία επωφελείς εμπορικές συμφωνίες με χώρες που θέλουν να εμπορεύονται μαζί μας στη βάση του αμοιβαίου οφέλους και σεβασμού. Όμως, οι προτεραιότητές μας πρέπει και θα είναι οι δικοί μας εργαζόμενοι, οι δικές μας βιομηχανίες και η δική μας εθνική ασφάλεια.

Εξασφάλιση Πρόσβασης σε Κρίσιμες Αλυσίδες Εφοδιασμού και Υλικά – Όπως υποστήριξε ο Αλεξάντερ Χάμιλτον στις πρώτες ημέρες της Δημοκρατίας μας, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν πρέπει ποτέ να εξαρτώνται από καμία εξωτερική δύναμη για κρίσιμα στοιχεία —από πρώτες ύλες έως εξαρτήματα και τελικά προϊόντα— που είναι αναγκαία για την άμυνα ή την οικονομία του έθνους.

Πρέπει να επαναδιασφαλίσουμε την ανεξάρτητη και αξιόπιστη πρόσβασή μας στα αγαθά που χρειαζόμαστε για να αμυνθούμε και να διατηρήσουμε τον τρόπο ζωής μας. Αυτό θα απαιτήσει την επέκταση της αμερικανικής πρόσβασης σε κρίσιμα ορυκτά και υλικά, καθώς και την αντιμετώπιση αρπακτικών οικονομικών πρακτικών. Επιπλέον, η Κοινότητα Πληροφοριών (Intelligence Community) θα παρακολουθεί κρίσιμες αλυσίδες εφοδιασμού και τεχνολογικές εξελίξεις σε όλο τον κόσμο για να διασφαλίσει ότι κατανοούμε και μετριάζουμε τα τρωτά σημεία και τις απειλές για την αμερικανική ασφάλεια και ευημερία.

ο Επανεκβιομηχάνιση (Reindustrialization) – Το μέλλον ανήκει στους παραγωγούς. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα επανεκβιομηχανοποιήσουν την οικονομία τους, θα «επαναπατρίσουν» (re-shore) τη βιομηχανική παραγωγή και θα ενθαρρύνουν και θα προσελκύσουν επενδύσεις στην οικονομία και στο εργατικό μας δυναμικό, με έμφαση στους κρίσιμους και αναδυόμενους τεχνολογικούς τομείς που θα καθορίσουν το μέλλον.

Θα το επιτύχουμε μέσω της στρατηγικής χρήσης δασμών και νέων τεχνολογιών που ευνοούν τη διάχυτη βιομηχανική παραγωγή σε κάθε γωνιά της χώρας μας, αυξάνουν το βιοτικό επίπεδο των Αμερικανών εργαζομένων και διασφαλίζουν ότι η χώρα μας δεν θα εξαρτηθεί ποτέ ξανά από κανέναν αντίπαλο, παρόντα ή εν δυνάμει, για κρίσιμα προϊόντα ή εξαρτήματα.

ο Αναζωογόνηση της Αμυντικής Βιομηχανικής Βάσης – Ένας ισχυρός, ικανός στρατός δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς μια ισχυρή, ικανή αμυντική βιομηχανική βάση. Το τεράστιο χάσμα, που αναδείχθηκε σε πρόσφατες συγκρούσεις, ανάμεσα σε χαμηλού κόστους drones και πυραύλους και στα ακριβά συστήματα που απαιτούνται για την άμυνά τους, κατέστησε σαφή την ανάγκη αλλαγής και προσαρμογής.

Η Αμερική χρειάζεται μια εθνική κινητοποίηση για την καινοτόμο ανάπτυξη ισχυρών αμυντικών συστημάτων χαμηλού κόστους, για την παραγωγή των πιο ικανών και σύγχρονων συστημάτων και πυρομαχικών σε μεγάλη κλίμακα και για τον επαναπατρισμό των αμυντικών βιομηχανικών αλυσίδων εφοδιασμού. Ιδίως, πρέπει να παρέχουμε στις ένοπλες δυνάμεις μας ένα πλήρες φάσμα ικανοτήτων, από χαμηλού κόστους οπλικά συστήματα που μπορούν να αντιμετωπίσουν τους περισσότερους αντιπάλους έως τα πιο προηγμένα, υψηλών προδιαγραφών συστήματα που είναι αναγκαία για μια σύγκρουση με έναν καλά εξοπλισμένο εχθρό. Και, για να υλοποιήσουμε το όραμα του Προέδρου Τραμπ περί ειρήνης μέσω ισχύος, πρέπει να το κάνουμε γρήγορα. Θα ενθαρρύνουμε επίσης την αναζωογόνηση των βιομηχανικών βάσεων όλων των συμμάχων και εταίρων μας, για την ενίσχυση της συλλογικής άμυνας.

ο Ενεργειακή Κυριαρχία (Energy Dominance) – Η αποκατάσταση της ενεργειακής κυριαρχίας της Αμερικής (στον τομέα του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του άνθρακα και της πυρηνικής ενέργειας) και ο επαναπατρισμός των αναγκαίων

κρίσιμων ενεργειακών στοιχείων αποτελεί ύψιστη στρατηγική προτεραιότητα. Η φθινή και άφθονη ενέργεια θα δημιουργήσει καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα μειώσει το κόστος για τους Αμερικανούς καταναλωτές και τις επιχειρήσεις, θα τροφοδοτήσει την Επανεκβιομηχάνιση και θα συμβάλει στη διατήρηση του πλεονεκτήματός μας σε τεχνολογίες αιχμής, όπως η τεχνητή νοημοσύνη. Η επέκταση των καθαρών ενεργειακών μας εξαγωγών θα εμβαθύνει επίσης τις σχέσεις μας με συμμάχους, περιορίζοντας παράλληλα την επιρροή των αντιπάλων, θα προστατεύσει την ικανότητά μας να υπερασπίσουμε τις ακτές μας και —όπου και όταν χρειάζεται— θα μας επιτρέψει να προβάλουμε ισχύ.

Απορρίπτουμε τις καταστροφικές ιδεολογίες της «κλιματικής αλλαγής» και του «Net Zero», που έχουν βλάψει τόσο πολύ την Ευρώπη, απειλούν τις Ηνωμένες Πολιτείες και επιδοτούν τους αντιπάλους μας.

ο Διατήρηση και Ενίσχυση της Υπεροχής του Αμερικανικού

Χρηματοπιστωτικού Τομέα – Οι Ηνωμένες Πολιτείες διαθέτουν τις πιο προηγμένες χρηματοπιστωτικές και κεφαλαιαγορές στον κόσμο, που αποτελούν πυλώνες της αμερικανικής επιρροής και προσφέρουν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής σημαντικούς μοχλούς και εργαλεία για την προώθηση των εθνικών προτεραιοτήτων ασφάλειας. Όμως η ηγετική μας θέση δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένη.

Η διατήρηση και ενίσχυση της υπεροχής μας απαιτεί την αξιοποίηση της δυναμικής ελεύθερης αγοράς μας και της πρωτοπορίας μας στην ψηφιακή χρηματοοικονομική και την καινοτομία, ώστε οι αγορές μας να παραμείνουν οι πιο δυναμικές, ρευστές και ασφαλείς και να συνεχίσουν να αποτελούν αντικείμενο θαυμασμού για τον υπόλοιπο κόσμο.

3. Οι Περιοχές

Έχει καταστεί συνήθης πρακτική για έγγραφα όπως αυτό να αναφέρονται σε κάθε τμήμα του πλανήτη και σε κάθε ζήτημα, με την υπόθεση ότι οποιαδήποτε παράλειψη συνιστά τυφλό σημείο ή προσβολή. Ως αποτέλεσμα, τέτοια κείμενα γίνονται διογκωμένα και χωρίς εστίαση —το ακριβώς αντίθετο από αυτό που πρέπει να είναι μια στρατηγική.

Το να εστιάζεις και να θέτεις προτεραιότητες σημαίνει να επιλέγεις—να αναγνωρίζεις ότι δεν έχουν όλα την ίδια σημασία, για όλους. Δεν σημαίνει ότι κάποιοι λαοί, περιοχές ή χώρες είναι εγγενώς ασήμαντοι.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι, με κάθε μέτρο, το πιο γενναιόδωρο έθνος στην ιστορία· ωστόσο δεν μπορούμε να αντέξουμε να είμαστε εξίσου προσηλωμένοι σε κάθε περιοχή και κάθε πρόβλημα στον κόσμο.

Σκοπός της πολιτικής εθνικής ασφάλειας είναι η προστασία των θεμελιωδών εθνικών συμφερόντων· ορισμένες προτεραιότητες υπερβαίνουν τα περιφερειακά όρια.

Για παράδειγμα, η τρομοκρατική δραστηριότητα σε μια κατά τα άλλα λιγότερο σημαντική περιοχή μπορεί να απαιτήσει την άμεση προσοχή μας. Όμως το να πηδάμε από αυτή την αναγκαιότητα σε μια διαρκή, υπερβολική ενασχόληση με την περιφέρεια είναι λάθος.

A. Δυτικό Ημισφαίριο: Η Προσθήκη Τραμπ στο Δόγμα Μονρόε

Μετά από χρόνια παραμέλησης, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα επαναβεβαιώσουν και θα επιβάλουν το Δόγμα Μονρόε, ώστε να αποκαταστήσουν την αμερικανική υπεροχή στη Δυτική Ημισφαίρια και να προστατεύσουν την πατρίδα μας και την πρόσβασή μας σε καίριες γεωγραφικές περιοχές σε ολόκληρη την περιοχή.

Θα αρνηθούμε σε μη-ημισφαιρικούς ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αναπτύξουν δυνάμεις ή άλλες απειλητικές ικανότητες, ή να κατέχουν ή να ελέγχουν στρατηγικά ζωτικά περιουσιακά στοιχεία, στην Ημισφαίριά μας. Αυτή η «Προσθήκη Τραμπ» στο Δόγμα Μονρόε είναι μια κοινή λογική και ισχυρή επαναφορά της αμερικανικής ισχύος και των προτεραιοτήτων μας, σε πλήρη συνέπεια με τα αμερικανικά συμφέροντα ασφαλείας.

Οι στόχοι μας για τη Δυτική Ημισφαίρια μπορούν να συνοψιστούν στη φράση «Συστράτευση και Επέκταση» (Enlist and Expand). Θα στρατεύσουμε εδραιωμένους φίλους στην Ημισφαίρια για να ελέγξουμε τη μετανάστευση, να σταματήσουμε τη ροή ναρκωτικών και να ενισχύσουμε τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην ξηρά και στη θάλασσα.

Θα επεκταθούμε καλλιεργώντας και ενισχύοντας νέους εταίρους, ενώ ενδυναμώνουμε ταυτόχρονα την ελκυστικότητα της ίδιας της χώρας μας, ως του προτιμητέου οικονομικού και αμυντικού εταίρου του Ημισφαιρίου.

Enlist – Συστράτευση

Η αμερικανική πολιτική θα πρέπει να επικεντρωθεί στη Συστράτευση περιφερειακών «πρωταθλητών» που μπορούν να βοηθήσουν στη δημιουργία ανεκτής σταθερότητας στην περιοχή, ακόμη και πέρα από τα δικά τους σύνορα. Αυτά τα έθνη θα μας βοηθήσουν να σταματήσουμε την παράτυπη και αποσταθεροποιητική μετανάστευση, να εξοδεδερώσουμε τα καρτέλ, να φέρουμε πιο κοντά στη χώρα μας τη βιομηχανική παραγωγή (near-shore manufacturing) και να αναπτύξουμε τοπικές ιδιωτικές οικονομίες, μεταξύ άλλων.

Θα ανταμείψουμε και θα ενθαρρύνουμε τις κυβερνήσεις, τα πολιτικά κόμματα και τα κινήματα της περιοχής που ευθυγραμμίζονται ευρέως με τις αρχές και τη στρατηγική μας. Όμως δεν πρέπει να παραβλέπουμε κυβερνήσεις με διαφορετική οπτική, με τις οποίες ωστόσο μοιραζόμαστε κοινά συμφέροντα και οι οποίες θέλουν να συνεργαστούν μαζί μας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να επανεξετάσουν τη στρατιωτική παρουσία τους στη Δυτική Ημισφαίρια. Αυτό σημαίνει τέσσερα προφανή πράγματα:

- Αναπροσαρμογή της παγκόσμιας στρατιωτικής μας παρουσίας ώστε να αντιμετωπίζει επείγουσες απειλές στην Ημισφαίρια, ιδίως τις αποστολές που προσδιορίζονται σε αυτή τη στρατηγική, και απομάκρυνση δυνάμεων από θέατρα των οποίων η σχετική σημασία για την αμερικανική εθνική ασφάλεια έχει μειωθεί τις τελευταίες δεκαετίες ή χρόνια·
- Ενίσχυση της παρουσίας της Ακτοφυλακής και του Πολεμικού Ναυτικού ώστε να ελέγχονται οι θαλάσσιες οδοί, να αποτρέπεται η παράνομη και λοιπή ανεπιθύμητη

μετανάστευση, να μειωθεί η διακίνηση ανθρώπων και ναρκωτικών και να ελέγχονται κρίσιμες οδοί διέλευσης σε περίπτωση κρίσης·

- Στοχευμένες αναπτύξεις (targeted deployments) για την ασφάλεια των συνόρων και την ήττα των καρτέλ, συμπεριλαμβανομένης, όπου απαιτείται, της χρήσης θανατηφόρας ισχύος ώστε να αντικατασταθεί η αποτυχημένη, αποκλειστικά αστυνομικού χαρακτήρα στρατηγική των τελευταίων δεκαετιών· και
- Δημιουργία ή διεύρυνση πρόσβασης σε στρατηγικά σημαντικές τοποθεσίες.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα δώσουν προτεραιότητα στην εμπορική διπλωματία, ώστε να ενισχύσουν τη δική μας οικονομία και βιομηχανίες, κάνοντας χρήση δασμών και αμοιβαίων εμπορικών συμφωνιών ως ισχυρών εργαλείων. Στόχος είναι οι εταίροι μας να ενισχύσουν τις εσωτερικές τους οικονομίες, ενώ μια ισχυρότερη και πιο προηγμένη Δυτική Ημισφαίρια θα καταστεί όλο και πιο ελκυστική αγορά για την αμερικανική επιχειρηματικότητα και επένδυση.

Η ενίσχυση κρίσιμων αλυσίδων εφοδιασμού στην Ημισφαίριά μας θα μειώσει τις εξαρτήσεις και θα αυξήσει την οικονομική ανθεκτικότητα της Αμερικής. Οι δεσμοί που θα δημιουργηθούν ανάμεσα στην Αμερική και στους εταίρους μας θα ωφεληθούν και τις δύο πλευρές, ενώ θα καταστήσουν δυσκολότερη την ενίσχυση της επιρροής μη-ημισφαιρικών ανταγωνιστών στην περιοχή.

Και, καθώς θα δίνουμε προτεραιότητα στην εμπορική διπλωματία, θα εργαστούμε παράλληλα για την ενίσχυση των συνεργασιών στον τομέα της ασφάλειας —από τις

πωλήσεις οπλισμού μέχρι την ανταλλαγή πληροφοριών και τις κοινές ασκήσεις.

Expand – Επέκταση

Καθώς εμβαθύνουμε τις συνεργασίες μας με χώρες με τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ήδη στενές σχέσεις, πρέπει να επιδιώξουμε την επέκταση του δικτύου μας στην περιοχή. Θέλουμε άλλα κράτη να μας βλέπουν ως τον εταίρο πρώτης επιλογής, και θα (μέσω διαφόρων μέσων) αποθαρρύνουμε τη συνεργασία τους με άλλους.

Η Δυτική Ημισφαίρια φιλοξενεί πολλούς στρατηγικούς πόρους, τους οποίους η Αμερική θα πρέπει να αναπτύξει σε συνεργασία με περιφερειακούς συμμάχους, προς όφελος τόσο των γειτονικών κρατών όσο και του δικού μας.

Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (National Security Council) θα ξεκινήσει άμεσα μια εντατική διακλαδική (interagency) διαδικασία, για να αναθέσει σε υπηρεσίες — με τη στήριξη του αναλυτικού βραχίονα της Κοινότητας Πληροφοριών— τον εντοπισμό στρατηγικών σημείων και πόρων στη Δυτική Ημισφαίρια, με σκοπό την προστασία τους και την από κοινού ανάπτυξή τους με περιφερειακούς εταίρους.

Μη-ημισφαιρικοί ανταγωνιστές έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο στην Ημισφαίριά μας, τόσο για να μας μειονεκτήσουν οικονομικά στο παρόν όσο και με τρόπους που ενδέχεται να μας βλάψουν στρατηγικά στο μέλλον. Η ανοχή αυτών των διεισδύσεων χωρίς σοβαρή αντίδραση αποτελεί ακόμη ένα μεγάλο στρατηγικό λάθος των Ηνωμένων Πολιτειών τις τελευταίες δεκαετίες.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να είναι κυρίαρχη δύναμη στη Δυτική Ημισφαίρια ως προϋπόθεση για την ασφάλεια και την ευημερία μας —μία προϋπόθεση που μας επιτρέπει να ασκούμε με αυτοπεποίθηση την επιρροή μας όπου και όταν χρειάζεται στην περιοχή. Οι όροι των συμμαχιών μας, και οι όροι υπό τους οποίους παρέχουμε οποιασδήποτε μορφής βοήθεια, πρέπει να είναι εξαρτημένοι από τη σταδιακή εκτόπιση της εχθρικής εξωτερικής επιρροής —από τον έλεγχο στρατιωτικών εγκαταστάσεων, λιμένων και κρίσιμων υποδομών μέχρι την αγορά στρατηγικών περιουσιακών στοιχείων σε ευρεία έννοια.

Ορισμένες μορφές ξένης επιρροής θα είναι δύσκολο να αντιστραφούν, δεδομένων των πολιτικών συμμαχιών μεταξύ συγκεκριμένων λατινοαμερικανικών κυβερνήσεων και συγκεκριμένων ξένων δρώντων. Ωστόσο, πολλές κυβερνήσεις δεν είναι ιδεολογικά ευθυγραμμισμένες με ξένες δυνάμεις, αλλά προσελκύονται από τη συνεργασία μαζί τους για άλλους λόγους, όπως το χαμηλό κόστος και οι λιγότερο αυστηροί κανονισμοί. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν πετύχει σημαντική πρόοδο στην ανάσχεση της ξένης επιρροής στη Δυτική Ημισφαίρια, δείχνοντας με συγκεκριμένο τρόπο πόσα κρυφά κόστη —σε επίπεδο κατασκοπείας, κυβερνοασφάλειας, «παγίδων χρέους» και άλλων— εμπεριέχονται στην υποτιθέμενη «χαμηλού κόστους» ξένη βοήθεια. Πρέπει να επιταχύνουμε αυτές τις προσπάθειες, συμπεριλαμβανομένης της αξιοποίησης της αμερικανικής ισχύος στη χρηματοοικονομική σφαίρα και στην τεχνολογία για να πείσουμε τις χώρες να απορρίπτουν τέτοια «βοήθεια».

Στη Δυτική Ημισφαίρια —και σε κάθε άλλη περιοχή του κόσμου— οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να καταστήσουν σαφές ότι τα αμερικανικά αγαθά, υπηρεσίες και τεχνολογίες αποτελούν, μακροπρόθεσμα, την πολύ καλύτερη επιλογή, διότι είναι υψηλότερης ποιότητας και δεν συνοδεύονται από τα ίδια «αντίτιμα» που συνδέονται με τη βοήθεια άλλων κρατών. Τούτου λεχθέντος, θα μεταρρυθμίσουμε το δικό μας σύστημα, ώστε να επιταχύνουμε εγκρίσεις και αδειοδοτήσεις —και πάλι, για να καταστήσουμε ο εταίρος πρώτης επιλογής. Η επιλογή που πρέπει να αντιμετωπίζουν όλα τα κράτη είναι αν θέλουν να ζουν σε έναν κόσμο υπό αμερικανική ηγεσία, με κυρίαρχα κράτη και ελεύθερες οικονομίες, ή σε έναν παράλληλο κόσμο όπου επηρεάζονται από χώρες στην άλλη άκρη του πλανήτη.

Κάθε Αμερικανός αξιωματούχος που εργάζεται στην περιοχή ή ασχολείται με αυτήν πρέπει να είναι πλήρως ενημερωμένος για το συνολικό πλαίσιο της επιζήμιας εξωτερικής επιρροής, ενώ ταυτόχρονα θα ασκεί πίεση και θα προσφέρει κίνητρα σε χώρες-εταίρους για να προστατεύουν την Ημισφαίριά μας.

Η επιτυχής προστασία του Ημισφαιρίου μας απαιτεί επίσης στενότερη συνεργασία μεταξύ της κυβέρνησης των ΗΠΑ και του αμερικανικού ιδιωτικού τομέα. Όλες οι πρεσβείες μας πρέπει να είναι ενήμερες για σημαντικές επενδυτικές ευκαιρίες στη χώρα όπου εδρεύουν, ιδίως για μεγάλα δημόσια έργα. Κάθε Αμερικανός αξιωματούχος που αλληλοεπιδρά με αυτές τις χώρες πρέπει να κατανοεί ότι μέρος της αποστολής του είναι να βοηθά τις αμερικανικές επιχειρήσεις να ανταγωνίζονται και να επιτυγχάνουν.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα εντοπίζει στρατηγικές ευκαιρίες εξαγορών και επενδύσεων για αμερικανικές εταιρείες στην περιοχή και θα παρουσιάσει αυτές τις ευκαιρίες για αξιολόγηση από κάθε κυβερνητικό πρόγραμμα χρηματοδότησης των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων —αλλά χωρίς να περιορίζεται σε αυτά— των

αντίστοιχων προγραμμάτων στα Υπουργεία Εξωτερικών, Πολέμου και Ενέργειας, στη Διοίκηση Μικρών Επιχειρήσεων (Small Business Administration), στην International Development Finance Corporation, στην Export-Import Bank και στην Millennium Challenge Corporation. Πρέπει επίσης να συνεργαστούμε με περιφερειακές κυβερνήσεις και επιχειρήσεις για την ανάπτυξη κλιμακώσιμων και ανθεκτικών ενεργειακών υποδομών, την επένδυση στην πρόσβαση σε κρίσιμα ορυκτά και την ενίσχυση των υφιστάμενων και μελλοντικών δικτύων κυβερνοεπικοινωνιών που αξιοποιούν πλήρως τις δυνατότητες κρυπτογράφησης και ασφάλειας της Αμερικής. Τα προαναφερθέντα κυβερνητικά σχήματα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση μέρους του κόστους αγοράς αμερικανικών αγαθών στο εξωτερικό.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει επίσης να αντισταθούν και να αναστρέψουν μέτρα όπως η στοχευμένη φορολόγηση, οι άδικες ρυθμίσεις και οι απαλλοτριώσεις, που ζημιώνουν τις αμερικανικές επιχειρήσεις. Οι όροι των συμφωνιών μας, ιδίως με χώρες που εξαρτώνται περισσότερο από εμάς —και, ως εκ τούτου, επί των οποίων διαθέτουμε τη μεγαλύτερη επιρροή— πρέπει να προκρίνουν αποκλειστικά συμβόλαια (sole-source contracts) υπέρ των εταιρειών μας. Ταυτόχρονα, πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να εκτοπίσουμε ξένες εταιρείες που κατασκευάζουν υποδομές στην περιοχή.

Β. Ασία: Νίκη στο Οικονομικό Μέλλον, Αποτροπή Στρατιωτικής Αναμέτρησης

Ηγεσία από Θέση Ισχύος

Ο Πρόεδρος Τραμπ, μόνος του, ανέτρεψε περισσότερες από τρεις δεκαετίες λανθασμένων αμερικανικών παραδοχών για την Κίνα: συγκεκριμένα, την ιδέα ότι ανοίγοντας τις αγορές μας στην Κίνα, ενθαρρύνοντας τις αμερικανικές επιχειρήσεις να επενδύσουν στην Κίνα και αναθέτοντας την παραγωγή μας στην Κίνα, θα διευκολύνουμε την ένταξή της στη λεγόμενη «διεθνή τάξη που βασίζεται σε κανόνες» (rules-based international order). Αυτό δεν συνέβη. Η Κίνα έγινε πλούσια και ισχυρή και χρησιμοποίησε τον πλούτο και την ισχύ της προς τεράστιο όφελός της. Οι αμερικανικές ελίτ —σε τέσσερις διαδοχικές κυβερνήσεις και των δύο κομμάτων— ήταν είτε πρόθυμοι διευκολυντές της κινεζικής στρατηγικής είτε σε άρνηση απέναντι στην πραγματικότητα.

Ο Ινδό-Ειρηνικός είναι ήδη η πηγή σχεδόν του μισού παγκόσμιου ΑΕΠ με βάση την ισοτιμία αγοραστικής δύναμης (PPP) και του ενός τρίτου με βάση το ονομαστικό ΑΕΠ. Το μερίδιο αυτό είναι βέβαιο ότι θα αυξηθεί τον 21ο αιώνα. Αυτό σημαίνει ότι ο Ινδό-Ειρηνικός είναι ήδη —και θα συνεχίσει να είναι— ένα από τα κρίσιμα οικονομικά και γεωπολιτικά πεδία αντιπαράθεσης του επόμενου αιώνα. Για να

ευημερήσουμε στο εσωτερικό, πρέπει να ανταγωνιστούμε με επιτυχία εκεί —και το κάνουμε. Ο Πρόεδρος Τραμπ υπέγραψε σημαντικές συμφωνίες κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του τον Οκτώβριο του 2025 που εμβαθύνουν περαιτέρω τους ισχυρούς δεσμούς μας στο εμπόριο, τον πολιτισμό, την τεχνολογία και την άμυνα και επαναβεβαιώνουν τη δέσμευσή μας σε έναν ελεύθερο και ανοιχτό Ινδό-Ειρηνικό.

Η Αμερική διατηρεί τεράστια πλεονεκτήματα —την ισχυρότερη οικονομία και στρατιωτική δύναμη στον κόσμο, πρωτοποριακή καινοτομία, απaráμιλλη «ήπια ισχύ» και ένα ιστορικό που αποδεικνύει ότι ωφελούμε τους συμμάχους και εταίρους μας— που μας επιτρέπουν να ανταγωνιζόμαστε με επιτυχία.

Ο Πρόεδρος Τραμπ οικοδομάει συμμαχίες και ενισχύει συνεργασίες στον Ινδό-Ειρηνικό που θα αποτελέσουν το θεμέλιο της ασφάλειας και της ευημερίας μακροπρόθεσμα.

Οικονομία: Το Διακύβευμα στο Υψηλότερο Επίπεδο

Από τότε που η κινεζική οικονομία επανεντάχθηκε στον κόσμο το 1979, οι εμπορικές σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών μας ήταν και παραμένουν θεμελιωδώς ανισόρροπες. Αυτό που ξεκίνησε ως μια σχέση ανάμεσα σε μια ώριμη, πλούσια οικονομία και μία από τις φτωχότερες χώρες στον κόσμο έχει μετατραπεί σε σχέση σχεδόν ισοδύναμων, ακόμη και όταν, μέχρι πολύ πρόσφατα, η αμερικανική στάση παρέμενε ριζωμένη σε προηγούμενες παραδοχές.

Η Κίνα προσαρμόστηκε στη μεταβολή της αμερικανικής πολιτικής δασμών που ξεκίνησε το 2017, εν μέρει μέσω της ενίσχυσης του ελέγχου της πάνω σε αλυσίδες εφοδιασμού, ιδίως στον κόσμο των χωρών χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος (δηλαδή κατά κεφαλήν ΑΕΠ 13.800 δολάρια ή λιγότερο) —κάποιες από τις σημαντικότερες οικονομικές αρένες των επόμενων δεκαετιών.

Οι κινεζικές εξαγωγές προς χώρες χαμηλού εισοδήματος διπλασιάστηκαν μεταξύ 2020 και 2024. Οι Ηνωμένες Πολιτείες εισάγουν κινεζικά αγαθά έμμεσα από μεσάζοντες και κινέζο-κατασκευασμένα εργοστάσια σε μια ντουζίνα χώρες, συμπεριλαμβανομένου του Μεξικού. Σήμερα, οι κινεζικές εξαγωγές προς χώρες χαμηλού εισοδήματος είναι σχεδόν τετραπλάσιες των εξαγωγών προς τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Όταν ο Πρόεδρος Τραμπ ανέλαβε για πρώτη φορά καθήκοντα το 2017, οι κινεζικές εξαγωγές προς τις ΗΠΑ αντιστοιχούσαν στο 4% του κινεζικού ΑΕΠ, αλλά έκτοτε έχουν μειωθεί σε λίγο πάνω από 2% του ΑΕΠ. Ωστόσο, η Κίνα συνεχίζει να εξάγει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω άλλων «χώρων-προξένων» (proxy countries).

Στο εξής, θα επαναφέρουμε σε ισορροπία τη σχέση της Αμερικής με την Κίνα στον οικονομικό τομέα, δίνοντας προτεραιότητα στην αμοιβαιότητα και τη δικαιοσύνη, ώστε να αποκαταστήσουμε την αμερικανική οικονομική ανεξαρτησία. Το εμπόριο με την Κίνα πρέπει να είναι ισορροπημένο και να επικεντρώνεται σε μη ευαίσθητους τομείς. Αν η Αμερική παραμείνει σε τροχιά ανάπτυξης —και μπορέσει να την διατηρήσει ενώ διαμορφώνει μια πραγματικά αμοιβαία επωφελή οικονομική σχέση με το Πεκίνο— μπορούμε να προβλέπουμε ότι από τη σημερινή οικονομία των 30 τρισεκατομμυρίων δολαρίων το 2025 θα φθάσουμε στα 40 τρισεκατομμύρια δολάρια

τη δεκαετία του 2030, τοποθετώντας τη χώρα μας σε μια αξιοζήλευτη θέση για να διατηρήσει το καθεστώς της ως κορυφαία οικονομία του κόσμου. Ο απώτερος στόχος μας είναι να θέσουμε τα θεμέλια για μακροπρόθεσμη οικονομική ζωτικότητα.

Καθοριστικό είναι ότι αυτό πρέπει να συνοδεύεται από μια ισχυρή και συνεχή εστίαση στην αποτροπή, ώστε να προληφθεί πόλεμος στον Ινδό-Ειρηνικό. Αυτή η συνδυασμένη προσέγγιση μπορεί να εξελιχθεί σε έναν ενάρετο κύκλο, καθώς η ισχυρή αμερικανική αποτροπή θα δημιουργήσει περιθώριο για πιο πειθαρχημένη οικονομική δράση, ενώ η πιο πειθαρχημένη οικονομική δράση θα ενισχύει τους αμερικανικούς πόρους που απαιτούνται για τη διατήρηση της αποτροπής μακροπρόθεσμα.

Για να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητα αρκετά πράγματα.

Πρώτον, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να προστατεύσουν και να υπερασπιστούν την οικονομία και τον λαό τους από ζημία, από οποιαδήποτε χώρα ή πηγή. Αυτό σημαίνει τον τερματισμό (μεταξύ άλλων) των εξής:

- αρπακτικών, κρατικά κατευθυνόμενων επιδοτήσεων και βιομηχανικών στρατηγικών·
- άδικων εμπορικών πρακτικών·
- καταστροφής θέσεων εργασίας και αποβιομηχάνισης·
- μεγάλης κλίμακας κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας και βιομηχανικής κατασκοπείας·
- απειλών κατά των αλυσίδων εφοδιασμού μας που θέτουν σε κίνδυνο την πρόσβαση των ΗΠΑ σε κρίσιμους πόρους, συμπεριλαμβανομένων ορυκτών και σπανίων γαιών·
- εξαγωγών πρόδρομων χημικών φαιντανύλης που τροφοδοτούν την επιδημία απιοειδών της Αμερικής· και
- προπαγάνδας, επιχειρήσεων επιρροής και άλλων μορφών πολιτιστικής υπονόμησης.

Δεύτερον, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να συνεργαστούν με τους συμβατικούς συμμάχους και εταίρους τους —οι οποίοι, μαζί, προσθέτουν άλλα 35 τρισεκατομμύρια δολάρια οικονομικής ισχύος στα 30 τρισεκατομμύρια δολάρια της δικής μας εθνικής οικονομίας (μαζί αποτελούν πάνω από το ήμισυ της παγκόσμιας οικονομίας)— για να αντιμετωπίσουν αρπακτικές οικονομικές πρακτικές και να αξιοποιήσουν τη συνδυασμένη οικονομική μας ισχύ, ώστε να διαφυλάξουμε την προνομιούχο θέση μας στην παγκόσμια οικονομία και να διασφαλίσουμε ότι οι οικονομίες των συμμάχων δεν θα καταστούν υποδεέστερες έναντι οποιασδήποτε ανταγωνιστικής δύναμης.

Πρέπει να συνεχίσουμε να βελτιώνουμε τις εμπορικές (και άλλες) σχέσεις με την Ινδία, ώστε να ενθαρρύνουμε το Νέο Δελχί να συνεισφέρει στην ασφάλεια του Ινδό-Ειρηνικού, μεταξύ άλλων μέσω της συνέχισης της τετραμερούς συνεργασίας με την Αυστραλία, την Ιαπωνία και τις Ηνωμένες Πολιτείες («the Quad»). Επιπλέον, θα εργαστούμε για την ευθυγράμμιση των δράσεων των συμμάχων και εταίρων μας με το κοινό μας συμφέρον για την αποτροπή της κυριαρχίας οποιασδήποτε ανταγωνιστικής χώρας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει ταυτόχρονα να επενδύσουν στην έρευνα, για να διατηρήσουν και να ενισχύσουν το προβάδισμά τους σε στρατιωτικές αιχμές και διττής χρήσης (dual-use) τεχνολογίες, με έμφαση στους τομείς όπου το αμερικανικό πλεονέκτημα είναι ισχυρότερο. Αυτοί περιλαμβάνουν τον υποθαλάσσιο χώρο, το διάστημα και τα πυρηνικά, καθώς και άλλους τομείς που θα καθορίσουν το μέλλον της στρατιωτικής ισχύος, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, η κβαντική υπολογιστική, τα αυτόνομα συστήματα, καθώς και η ενέργεια που απαιτείται για τη λειτουργία τους.

Επιπλέον, οι κρίσιμες σχέσεις της κυβέρνησης των ΗΠΑ με τον αμερικανικό ιδιωτικό τομέα βοηθούν στη διατήρηση της επιτήρησης επί επίμονων απειλών στα δίκτυα των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των κρίσιμων υποδομών. Αυτό, με τη σειρά του, ενισχύει την ικανότητα της κυβέρνησης των ΗΠΑ να πραγματοποιεί σε πραγματικό χρόνο εντοπισμό, απόδοση ευθυνών και αντίδραση (δηλαδή άμυνα δικτύων και επιθετικές κυβερνοεπιχειρήσεις), προστατεύοντας παράλληλα την ανταγωνιστικότητα της αμερικανικής οικονομίας και ενισχύοντας την ανθεκτικότητα του τεχνολογικού τομέα των ΗΠΑ.

Η βελτίωση αυτών των ικανοτήτων θα απαιτήσει επίσης σημαντική απορρύθμιση, ώστε να βελτιωθεί περαιτέρω η ανταγωνιστικότητά μας, να πυροδοτηθεί η καινοτομία και να αυξηθεί η πρόσβαση στους φυσικούς πόρους της Αμερικής. Κάνοντάς το, πρέπει να στοχεύσουμε στην αποκατάσταση μιας στρατιωτικής ισορροπίας ευνοϊκής προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και τους συμμάχους μας στην περιοχή.

Πέρα από τη διατήρηση της οικονομικής μας υπεροχής και την εδραίωση του συστήματος συμμαχιών μας σε μια οικονομική ομάδα, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να αναλάβουν δυναμική διπλωματική και ιδιωτικού τομέα-οδηγούμενη οικονομική παρουσία σε εκείνες τις χώρες όπου αναμένεται να σημειωθεί η μεγαλύτερη παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη τις επόμενες δεκαετίες.

Η διπλωματία «Πρώτα η Αμερική» (America First diplomacy) επιδιώκει την επαναρρύθμιση των διεθνών εμπορικών σχέσεων. Έχουμε καταστήσει σαφές στους συμμάχους μας ότι το τρέχον έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών της Αμερικής δεν είναι βιώσιμο.

Πρέπει να ενθαρρύνουμε την Ευρώπη, την Ιαπωνία, την Κορέα, την Αυστραλία, τον Καναδά, το Μεξικό και άλλα σημαντικά κράτη να υιοθετήσουν εμπορικές πολιτικές που βοηθούν στην αναδιάρθρωση της κινεζικής οικονομίας προς όφελος της εγχώριας κατανάλωσης, διότι η Νοτιοανατολική Ασία, η Λατινική Αμερική και η Μέση Ανατολή δεν μπορούν, από μόνες τους, να απορροφήσουν την τεράστια υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα της Κίνας. Οι εξαγωγικές χώρες της Ευρώπης και της Ασίας μπορούν επίσης να στραφούν προς τις χώρες μεσαίου εισοδήματος ως μια περιορισμένη αλλά αναπτυσσόμενη αγορά για τις εξαγωγές τους.

Οι κινεζικές, κρατικά καθοδηγούμενες και κρατικά υποστηριζόμενες εταιρείες διακρίνονται στην κατασκευή φυσικών και ψηφιακών υποδομών, και η Κίνα έχει ανακυκλώσει ενδεχομένως 1,3 τρισεκατομμύρια δολάρια από τα εμπορικά της πλεονάσματα σε δάνεια προς τους εμπορικούς της εταίρους. Η Αμερική και οι σύμμαχοί της δεν έχουν ακόμη διαμορφώσει —πόσο μάλλον υλοποιήσει— ένα κοινό σχέδιο για τον λεγόμενο «Παγκόσμιο Νότο» (Global South), αλλά μαζί διαθέτουν

τεράστιους πόρους. Η Ευρώπη, η Ιαπωνία, η Νότια Κορέα και άλλοι διαθέτουν καθαρά ξένα περιουσιακά στοιχεία αξίας 7 τρισεκατομμυρίων δολαρίων.

Οι διεθνείς χρηματοπιστωτικοί θεσμοί, συμπεριλαμβανομένων των πολυμερών αναπτυξιακών τραπεζών, διαθέτουν συνδυασμένα περιουσιακά στοιχεία 1,5 τρισεκατομμυρίων δολαρίων.

Παρότι η «διεύρυνση της αποστολής» (mission creep) έχει υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα ορισμένων από αυτούς τους θεσμούς, η παρούσα κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να αξιοποιήσει τη θέση ηγεσίας της, ώστε να εφαρμόσει μεταρρυθμίσεις που διασφαλίζουν ότι υπηρετούν τα αμερικανικά συμφέροντα.

Αυτό που διαφοροποιεί την Αμερική από τον υπόλοιπο κόσμο —η ανοιχτότητά μας, η διαφάνεια, η αξιοπιστία, η δέσμευσή μας στην ελευθερία και την καινοτομία και ο ελεύθερος ανταγωνισμός— θα συνεχίσει να μας καθιστά τον παγκόσμιο εταίρο πρώτης επιλογής.

Η Αμερική εξακολουθεί να κατέχει την πρωτοκαθεδρία στις κρίσιμες τεχνολογίες που χρειάζεται ο κόσμος. Πρέπει να παρουσιάσουμε στους εταίρους μας ένα πακέτο κινήτρων —για παράδειγμα, συνεργασία σε υψηλή τεχνολογία, αμυντικές προμήθειες, πρόσβαση στις κεφαλαιαγορές μας— που θα γέρνει αποφασιστικά την πλάστιγγα υπέρ μας.

Οι επίσημες επισκέψεις του Προέδρου Τραμπ τον Μάιο του 2025 σε χώρες του Περσικού Κόλπου κατέδειξαν τη δύναμη και την ελκυστικότητα της αμερικανικής τεχνολογίας. Εκεί, ο Πρόεδρος εξασφάλισε τη στήριξη των κρατών του Κόλπου για την ανώτερη αμερικανική τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης, εμβαθύνοντας τις συνεργασίες μας.

Η Αμερική πρέπει με παρόμοιο τρόπο να κινητοποιήσει τους ευρωπαϊκούς και ασιατικούς συμμάχους και εταίρους της, συμπεριλαμβανομένης της Ινδίας, ώστε να εδραιώσει και να βελτιώσει τις κοινές μας θέσεις στη Δυτική Ημισφαίρια και, σε ό,τι αφορά τα κρίσιμα ορυκτά, στην Αφρική.

Πρέπει να διαμορφώσουμε συμμαχίες που αξιοποιούν τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα στη χρηματοδότηση και την τεχνολογία, για να οικοδομήσουμε εξαγωγικές αγορές με συνεργαζόμενες χώρες. Οι οικονομικοί εταίροι της Αμερικής δεν πρέπει πλέον να αναμένουν ότι θα κερδίζουν εισόδημα από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω υπερβάλλουσας παραγωγικής ικανότητας και διαρθρωτικών ανισορροπιών· αντίθετα, πρέπει να επιδιώκουν ανάπτυξη μέσω συντονισμένης συνεργασίας, συνδεδεμένης με στρατηγική ευθυγράμμιση και μέσω μακροπρόθεσμων αμερικανικών επενδύσεων.

Με τις βαθύτερες και πιο αποτελεσματικές κεφαλαιαγορές στον κόσμο, η Αμερική μπορεί να βοηθήσει τις χώρες χαμηλού εισοδήματος να αναπτύξουν τις δικές τους κεφαλαιαγορές και να συνδέσουν πιο στενά τα νομίσματά τους με το δολάριο, διασφαλίζοντας το μέλλον του δολαρίου ως παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος.

Τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματά μας παραμένουν το σύστημα διακυβέρνησης και η δυναμική οικονομία ελεύθερης αγοράς. Ωστόσο, δεν μπορούμε να υποθέσουμε ότι τα

πλεονεκτήματα του συστήματός μας θα υπερισχύσουν αυτόματα. Γι' αυτό είναι απαραίτητη μια εθνική στρατηγική ασφάλειας.

Αποτροπή Στρατιωτικών Απειλών

Μακροπρόθεσμα, η διατήρηση της αμερικανικής οικονομικής και τεχνολογικής υπεροχής είναι ο ασφαλέστερος τρόπος αποτροπής και πρόληψης μιας μεγάλης κλίμακας στρατιωτικής σύγκρουσης.

Μια ευνοϊκή συμβατική στρατιωτική ισορροπία παραμένει ουσιώδες στοιχείο του στρατηγικού ανταγωνισμού. Δίκαια, υπάρχει μεγάλη έμφαση στην Ταϊβάν, εν μέρει λόγω της κυριαρχίας της στην παραγωγή ημιαγωγών, αλλά κυρίως επειδή η Ταϊβάν παρέχει άμεση πρόσβαση στη Δεύτερη Αλυσίδα Νήσων (Second Island Chain) και χωρίζει την Ανατολική και τη Νοτιοανατολική Ασία σε δύο διακριτά θέατρα. Δεδομένου ότι το ένα τρίτο της παγκόσμιας ναυτιλιακής δραστηριότητας διέρχεται ετησίως από τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας, αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις για την οικονομία των ΗΠΑ. Επομένως, η αποτροπή σύγκρουσης για την Ταϊβάν, ιδανικά μέσω της διατήρησης στρατιωτικής υπεροχής, είναι προτεραιότητα. Θα διατηρήσουμε επίσης τη διαχρονική δηλωτική πολιτική μας για την Ταϊβάν, που σημαίνει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν υποστηρίζουν οποιαδήποτε μονομερή αλλαγή του status quo στα Στενά της Ταϊβάν.

Θα οικοδομήσουμε έναν στρατό ικανό να αποτρέπει την επιθετικότητα οπουδήποτε στην Πρώτη Αλυσίδα Νήσων (First Island Chain). Ωστόσο, οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις δεν μπορούν, και δεν θα έπρεπε, να φέρουν μόνες τους αυτό το βάρος.

Οι σύμμαχοί μας πρέπει να αναλάβουν δράση και να ξοδέψουν —και, ακόμη περισσότερο, να πράξουν— πολύ περισσότερα για τη συλλογική άμυνα. Οι διπλωματικές προσπάθειες της Αμερικής πρέπει να επικεντρωθούν στην πίεση προς τους συμμάχους και εταίρους μας στην Πρώτη Αλυσίδα Νήσων, ώστε να επιτρέψουν στις αμερικανικές δυνάμεις μεγαλύτερη πρόσβαση στα λιμάνια και άλλες εγκαταστάσεις τους, να αυξήσουν τις δικές τους αμυντικές δαπάνες και, το πιο σημαντικό, να επενδύσουν σε ικανότητες που στοχεύουν στην αποτροπή επιθετικότητας. Αυτό θα συνδέσει τα ζητήματα θαλάσσιας ασφάλειας κατά μήκος της Πρώτης Αλυσίδας Νήσων, ενισχύοντας την ικανότητα των ΗΠΑ και των συμμάχων μας να αποτρέψουν οποιαδήποτε απόπειρα κατάληψης της Ταϊβάν ή την επίτευξη τέτοιας ανισορροπίας δυνάμεων εις βάρος μας ώστε να καταστεί αδύνατη η υπεράσπιση του νησιού.

Συναφής πρόκληση ασφάλειας είναι η πιθανότητα οποιοσδήποτε ανταγωνιστής να αποκτήσει έλεγχο της Θάλασσας της Νότιας Κίνας. Αυτό θα μπορούσε να επιτρέψει σε μια εν δυνάμει εχθρική δύναμη να επιβάλει ένα σύστημα «διόδων» σε μία από τις σημαντικότερες εμπορικές θαλάσσιες οδούς του κόσμου ή —ακόμη χειρότερα— να την κλείνει και να την ανοίγει κατά βούληση. Οποιοδήποτε από τα δύο αυτά σενάρια θα έβλαπτε σοβαρά την οικονομία και τα ευρύτερα συμφέροντα των ΗΠΑ. Πρέπει να αναπτύξουμε ισχυρά μέσα, μαζί με την απαραίτητη αποτρεπτική ισχύ, ώστε να διατηρήσουμε αυτές τις θαλάσσιες οδούς ανοικτές, απαλλαγμένες από «διόδια» και όχι υποκείμενες σε αυθαίρετο κλείσιμο από οποιαδήποτε χώρα. Αυτό θα απαιτήσει όχι μόνο περαιτέρω επενδύσεις στις στρατιωτικές —ιδίως τις ναυτικές— ικανότητές μας, αλλά και ισχυρή συνεργασία με κάθε χώρα που κινδυνεύει να υποστεί ζημία,

από την Ινδία μέχρι την Ιαπωνία και πέραν αυτής, αν δεν αντιμετωπιστεί το πρόβλημα.

Δεδομένης της επιμονής του Προέδρου Τραμπ για αυξημένη κατανομή βαρών από την Ιαπωνία και τη Νότια Κορέα, οφείλουμε να προτρέψουμε αυτές τις χώρες να αυξήσουν τις αμυντικές δαπάνες τους, με επίκεντρο τις ικανότητες — συμπεριλαμβανομένων νέων ικανοτήτων— που είναι απαραίτητες για την αποτροπή αντιπάλων και την προστασία της Πρώτης Αλυσίδας Νήσων. Θα ενισχύσουμε και θα θωρακίσουμε επίσης την αμερικανική στρατιωτική παρουσία στον δυτικό Ειρηνικό, ενώ, στις σχέσεις μας με την Ταϊβάν και την Αυστραλία, θα διατηρήσουμε σταθερή ρητορική υπέρ αυξημένων αμυντικών δαπανών.

Η αποτροπή σύγκρουσης απαιτεί μια επαγρυπνούσα στάση στον Ινδο-Ειρηνικό, μια ανανεωμένη αμυντική βιομηχανική βάση, μεγαλύτερες στρατιωτικές επενδύσεις από εμάς και από τους συμμάχους και εταίρους μας και τη νίκη στον οικονομικό και τεχνολογικό ανταγωνισμό μακροπρόθεσμα.

C. Προώθηση της Ευρωπαϊκής Μεγαλοσύνης

Οι Αμερικανοί αξιωματούχοι έχουν συνηθίσει να σκέφτονται τα προβλήματα της Ευρώπης σε όρους ανεπαρκών αμυντικών δαπανών και οικονομικής στασιμότητας. Υπάρχει δόση αλήθειας σε αυτό, αλλά τα πραγματικά προβλήματα της Ευρώπης είναι ακόμη βαθύτερα.

Η ηπειρωτική Ευρώπη χάνει μερίδιο στο παγκόσμιο ΑΕΠ —από 25% το 1990 σε 14% σήμερα— εν μέρει λόγω εθνικών και υπερεθνικών ρυθμίσεων που υπονομεύουν τη δημιουργικότητα και την εργατικότητα.

Ωστόσο, αυτή η οικονομική παρακμή ωχριά μπροστά στην πραγματική, πιο απτή προοπτική της πολιτισμικής εξάλειψης. Τα μεγαλύτερα ζητήματα που αντιμετωπίζει η Ευρώπη περιλαμβάνουν τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων υπερεθνικών οργάνων που υπονομεύουν την πολιτική ελευθερία και την κυριαρχία, μεταναστευτικές πολιτικές που μεταμορφώνουν την ήπειρο και προκαλούν εντάσεις, λογοκρισία της ελευθερίας του λόγου και καταστολή της πολιτικής αντιπολίτευσης, καταρρέουσες γεννήσεις και απώλεια εθνικών ταυτοτήτων και αυτοπεποίθησης.

Εάν συνεχιστούν οι τρέχουσες τάσεις, η ήπειρος θα είναι αγνώριστη σε 20 χρόνια ή και λιγότερο. Κατά συνέπεια, είναι κάθε άλλο παρά αυτονόητο ότι ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες θα διαθέτουν οικονομίες και στρατούς αρκετά ισχυρούς ώστε να παραμείνουν αξιοπίστοι σύμμαχοι. Πολλά από αυτά τα έθνη στηρίζουν σήμερα διπλά την υφιστάμενη πορεία τους. Θέλουμε η Ευρώπη να παραμείνει ευρωπαϊκή, να ανακτήσει την πολιτισμική της αυτοπεποίθηση και να εγκαταλείψει την αποτυχημένη έμφαση στον ασφυκτικό ρυθμιστικό παρεμβατισμό.

Αυτή η έλλειψη αυτοπεποίθησης είναι ιδιαίτερα εμφανής στη σχέση της Ευρώπης με τη Ρωσία. Οι Ευρωπαίοι σύμμαχοι διαθέτουν σημαντικό πλεονέκτημα «σκληρής ισχύος» έναντι της Ρωσίας, σχεδόν σε κάθε μέτρο, πλην των πυρηνικών όπλων. Ως αποτέλεσμα του πολέμου στην Ουκρανία, οι ευρωπαϊκές σχέσεις με τη Ρωσία έχουν πλέον φθίνει σε μεγάλο βαθμό, και πολλοί Ευρωπαίοι θεωρούν τη Ρωσία υπαρξιακή απειλή. Η διαχείριση των ευρωπαϊκών σχέσεων με τη Ρωσία θα απαιτήσει

ουσιαστική αμερικανική διπλωματική εμπλοκή, τόσο για την επαναφορά συνθηκών στρατηγικής σταθερότητας στην Ευρασιατική ενδοχώρα όσο και για τον περιορισμό του κινδύνου σύγκρουσης μεταξύ Ρωσίας και ευρωπαϊκών κρατών.

Είναι ζωτικό συμφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών η διαπραγμάτευση μιας ταχείας παύσης των εχθροπραξιών στην Ουκρανία, προκειμένου να σταθεροποιηθούν οι ευρωπαϊκές οικονομίες, να αποτραπεί ακούσια κλιμάκωση ή επέκταση του πολέμου και να αποκατασταθεί η στρατηγική σταθερότητα με τη Ρωσία, καθώς και για να καταστεί δυνατή η μεταπολεμική ανοικοδόμηση της Ουκρανίας, ώστε να επιβιώσει ως βιώσιμο κράτος.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είχε το παράδοξο αποτέλεσμα να αυξήσει τις εξωτερικές εξαρτήσεις της Ευρώπης, ιδίως της Γερμανίας. Σήμερα, γερμανικές χημικές εταιρείες κατασκευάζουν μερικές από τις μεγαλύτερες μονάδες επεξεργασίας στον κόσμο στην Κίνα, χρησιμοποιώντας ρωσικό φυσικό αέριο το οποίο δεν μπορούν να εξασφαλίσουν στην πατρίδα τους. Η κυβέρνηση Τραμπ βρίσκεται σε αντίθεση με Ευρωπαίους αξιωματούχους που τρέφουν μη ρεαλιστικές προσδοκίες για τον πόλεμο, ενώ στηρίζονται σε εύθραυστες κυβερνήσεις μειοψηφίας, πολλές από τις οποίες καταπατούν βασικές δημοκρατικές αρχές για να καταστείλουν την αντιπολίτευση. Μια μεγάλη ευρωπαϊκή πλειοψηφία επιθυμεί την ειρήνη, ωστόσο αυτή η επιθυμία δεν μεταφράζεται σε πολιτική, σε μεγάλο βαθμό λόγω της υπονόμησης των δημοκρατικών διαδικασιών από αυτές τις κυβερνήσεις. Αυτό είναι στρατηγικά σημαντικό για τις Ηνωμένες Πολιτείες ακριβώς επειδή τα ευρωπαϊκά κράτη δεν μπορούν να αυτό-μεταρρυθμιστούν εάν παραμένουν παγιδευμένα σε πολιτική κρίση.

Ωστόσο, η Ευρώπη παραμένει στρατηγικά και πολιτιστικά ζωτικής σημασίας για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το διατλαντικό εμπόριο εξακολουθεί να είναι ένας από τους πυλώνες της παγκόσμιας οικονομίας και της αμερικανικής ευημερίας. Ευρωπαϊκοί τομείς, από τη βιομηχανία μέχρι την τεχνολογία και την ενέργεια, εξακολουθούν να συγκαταλέγονται στους πιο ανθεκτικούς παγκοσμίως. Η Ευρώπη φιλοξενεί επιστημονική έρευνα αιχμής και κορυφαίους πολιτιστικούς θεσμούς. Όχι μόνο δεν μπορούμε να αντέξουμε να «ξεγράψουμε» την Ευρώπη —κάτι τέτοιο θα ήταν αυτοκαταστροφικό σε σχέση με τους στόχους αυτής της στρατηγικής.

Η αμερικανική διπλωματία πρέπει να συνεχίσει να υπερασπίζεται τη γνήσια δημοκρατία, την ελευθερία της έκφρασης και τον απερίφραστο εορτασμό του ιδιαίτερου χαρακτήρα και της ιστορίας των ευρωπαϊκών εθνών. Η Αμερική ενθαρρύνει τους πολιτικούς της συμμάχους στην Ευρώπη να προωθήσουν αυτή την αναζωογόνηση του πνεύματος, και η αυξανόμενη επιρροή των πατριωτικών ευρωπαϊκών κομμάτων πράγματι αποτελεί λόγο για μεγάλη αισιοδοξία.

Στόχος μας πρέπει να είναι να βοηθήσουμε την Ευρώπη να διορθώσει την υφιστάμενη πορεία της. Χρειαζόμαστε μια ισχυρή Ευρώπη για να μας βοηθήσει να ανταγωνιστούμε με επιτυχία και να συνεργαστούμε μαζί της, ώστε να αποτρέψουμε οποιονδήποτε αντίπαλο από το να κυριαρχήσει στην ήπειρο.

Η Αμερική διατηρεί, ευλόγως, συναισθηματική προσήλωση προς την ευρωπαϊκή ήπειρο —και, φυσικά, προς τη Βρετανία και την Ιρλανδία. Ο χαρακτήρας αυτών των χωρών έχει επίσης στρατηγική σημασία, διότι βασιζόμαστε σε δημιουργικούς, ικανούς, σίγουρους δημοκρατικούς συμμάχους για να διαμορφώσουμε συνθήκες

σταθερότητας και ασφάλειας. Θέλουμε να συνεργαστούμε με χώρες που ευθυγραμμίζονται με εμάς και θέλουν να αποκαταστήσουν την πρώην μεγαλοσύνη τους.

Μακροπρόθεσμα, είναι κάτι παραπάνω από πιθανό ότι, μέσα σε λίγες δεκαετίες το αργότερο, ορισμένα μέλη του NATO θα καταστούν κατά πλειοψηφία μη ευρωπαϊκά. Ως εκ τούτου, παραμένει ανοικτό ερώτημα το κατά πόσο θα βλέπουν τον ρόλο τους στον κόσμο ή τη συμμαχία τους με τις Ηνωμένες Πολιτείες με τον ίδιο τρόπο που τον αντιλαμβάνονταν όσοι υπέγραψαν το Καταστατικό του NATO.

Η γενική μας πολιτική για την Ευρώπη πρέπει να δίνει προτεραιότητα:

- στην επαναφορά συνθηκών σταθερότητας στο εσωτερικό της Ευρώπης και στρατηγικής σταθερότητας με τη Ρωσία·
- στην ενδυνάμωση της Ευρώπης ώστε να σταθεί στα δικά της πόδια και να λειτουργεί ως ομάδα ευθυγραμμισμένων κυρίαρχων εθνών, αναλαμβάνοντας πρωταρχική ευθύνη για τη δική της άμυνα, χωρίς να κυριαρχείται από οποιαδήποτε εχθρική δύναμη·
- στην καλλιέργεια αντίστασης εντός των ευρωπαϊκών χωρών απέναντι στην τρέχουσα πορεία της Ευρώπης·
- στο άνοιγμα των ευρωπαϊκών αγορών σε αμερικανικά αγαθά και υπηρεσίες και στη διασφάλιση δίκαιης μεταχείρισης των Αμερικανών εργαζομένων και επιχειρήσεων·
- στην ενίσχυση των υγιών εθνών της Κεντρικής, Ανατολικής και Νότιας Ευρώπης μέσω εμπορικών δεσμών, πωλήσεων οπλισμού, πολιτικής συνεργασίας και πολιτιστικών και εκπαιδευτικών ανταλλαγών·
- στον τερματισμό της αντίληψης, και στην αποτροπή της πραγματικότητας, ότι το NATO αποτελεί μια διαρκώς διευρυνόμενη συμμαχία· και
- στην ενθάρρυνση της Ευρώπης να αναλάβει δράση για την αντιμετώπιση του εμπορικού προστατευτισμού τύπου «μερκαντισμού», της τεχνολογικής κλοπής, της κυβερνοκατασκοπείας και άλλων εχθρικών οικονομικών πρακτικών.

D. Η Μέση Ανατολή: Μετακύλιση Βαρών, Οικοδόμηση Ειρήνης

Εδώ και τουλάχιστον μισό αιώνα, η αμερικανική εξωτερική πολιτική έδινε προτεραιότητα στη Μέση Ανατολή έναντι όλων των άλλων περιοχών. Οι λόγοι είναι προφανείς: για δεκαετίες, η Μέση Ανατολή υπήρξε ο σημαντικότερος προμηθευτής ενέργειας παγκοσμίως, βασικό θέατρο ανταγωνισμού μεταξύ υπερδυνάμεων και

πεδίο συγκρούσεων που απειλούσαν να εξαχθούν στον ευρύτερο κόσμο και ακόμη και στις δικές μας ακτές.

Σήμερα, τουλάχιστον δύο από αυτές τις δυναμικές δεν ισχύουν πλέον. Οι ενεργειακές πηγές έχουν διαφοροποιηθεί σε μεγάλο βαθμό, με τις Ηνωμένες Πολιτείες να είναι πάλι καθαρός εξαγωγέας ενέργειας. Ο ανταγωνισμός υπερδυνάμεων έχει δώσει τη θέση του σε έναν ανταγωνισμό μεγάλων δυνάμεων, στον οποίο οι Ηνωμένες Πολιτείες διατηρούν την πλέον αξιοζήλευτη θέση, ενισχυμένη από την επιτυχή αναζωογόνηση, από τον Πρόεδρο Τραμπ, των συμμαχιών μας στον Κόλπο, με άλλους Άραβες εταίρους και με το Ισραήλ.

Η σύγκρουση παραμένει η πιο προβληματική δυναμική της Μέσης Ανατολής, αλλά σήμερα είναι λιγότερο απειλητική από όσο υποδηλώνουν οι τίτλοι των ειδήσεων. Το Ιράν —η κύρια αποσταθεροποιητική δύναμη της περιοχής— έχει αποδυναμωθεί σημαντικά από τις ενέργειες του Ισραήλ μετά την 7η Οκτωβρίου 2023 και από την Επιχείρηση Midnight Hammer του Προέδρου Τραμπ τον Ιούνιο του 2025, η οποία υποβάθμισε σημαντικά το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα.

Η ισραηλινό-παλαιστινιακή σύγκρουση παραμένει δυσεπίλυτη, αλλά χάρη στην κατάπαυση του πυρός και την απελευθέρωση των ομήρων που διαπραγματεύθηκε ο Πρόεδρος Τραμπ, έχει επιτευχθεί πρόοδος προς μια πιο μόνιμη ειρήνη. Οι βασικοί υποστηρικτές της Χαμάς έχουν αποδυναμωθεί ή αποστασιοποιηθεί. Η Συρία παραμένει δυνητικό πρόβλημα, αλλά με την υποστήριξη της Αμερικής, των αραβικών κρατών, του Ισραήλ και της Τουρκίας μπορεί να σταθεροποιηθεί και να αναλάβει εκ νέου τον θεμιτό της ρόλο ως θετικός, αναπόσπαστος παράγοντας στην περιοχή.

Καθώς η παρούσα κυβέρνηση ακυρώνει ή χαλαρώνει περιοριστικές ενεργειακές πολιτικές και η αμερικανική παραγωγή ενέργειας αυξάνεται, ο ιστορικός λόγος της εστίασης της Αμερικής στη Μέση Ανατολή θα υποχωρήσει.

Αντίθετα, η περιοχή θα μετατραπεί ολοένα και περισσότερο σε πηγή και προορισμό διεθνών επενδύσεων, και σε κλάδους πολύ πέρα από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο —συμπεριλαμβανομένης της πυρηνικής ενέργειας, της τεχνητής νοημοσύνης και των αμυντικών τεχνολογιών. Μπορούμε επίσης να συνεργαστούμε με εταίρους στη Μέση Ανατολή για την προώθηση άλλων οικονομικών συμφερόντων, από την εξασφάλιση αλυσίδων εφοδιασμού έως την ενίσχυση ευκαιριών για την ανάπτυξη φιλικών και ανοικτών αγορών σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως η Αφρική.

Οι εταίροι μας στη Μέση Ανατολή δείχνουν την προσήλωσή τους στην καταπολέμηση του ριζοσπαστισμού —μια τάση την οποία η αμερικανική πολιτική πρέπει να συνεχίσει να ενθαρρύνει.

Όμως, για να το επιτύχουμε αυτό, πρέπει να εγκαταλείψουμε το λανθασμένο πείραμα της Αμερικής να επιπλήττει αυτά τα κράτη —ιδίως τις μοναρχίες του Κόλπου— για να εγκαταλείψουν τις παραδόσεις και τις ιστορικές μορφές διακυβέρνησής τους. Πρέπει να ενθαρρύνουμε και να επιδοκιμάζουμε τις μεταρρυθμίσεις όταν και όπου αναδύονται οργανικά, χωρίς να επιχειρούμε να τις επιβάλουμε από έξω. Το κλειδί για επιτυχημένες σχέσεις με τη Μέση Ανατολή είναι η αποδοχή της περιοχής, των ηγετών και των εθνών της ως έχουν, ενώ συνεργαζόμαστε σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος.

Η Αμερική θα έχει πάντα ζωτικά συμφέροντα στο να εξασφαλίσει ότι τα ενεργειακά αποθέματα του Κόλπου δεν θα πέσουν στα χέρια ενός ανοιχτά εχθρικού καθεστώτος, ότι τα Στενά του Ορμούζ θα παραμείνουν ανοικτά, ότι η Ερυθρά Θάλασσα θα παραμείνει πλωτή, ότι η περιοχή δεν θα λειτουργεί ως θερμοκήπιο ή εξαγωγέας τρομοκρατίας κατά των αμερικανικών συμφερόντων ή της ίδιας της αμερικανικής ενδοχώρας και ότι το Ισραήλ θα παραμείνει ασφαλές.

Μπορούμε και πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτές τις απειλές ιδεολογικά και στρατιωτικά, χωρίς δεκαετίες άκαρπων πολέμων «οικοδόμησης κράτους» (nation-building). Διαθέτουμε επίσης σαφές συμφέρον στην επέκταση των Συμφωνιών του Αβραάμ σε περισσότερα κράτη της περιοχής και σε άλλες χώρες του μουσουλμανικού κόσμου.

Ωστόσο, οι εποχές κατά τις οποίες η Μέση Ανατολή κυριαρχούσε στην αμερικανική εξωτερική πολιτική —τόσο στον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό όσο και στην καθημερινή εκτέλεση— ανήκουν ευτυχώς στο παρελθόν· όχι επειδή η Μέση Ανατολή έχει πάψει να έχει σημασία, αλλά επειδή δεν αποτελεί πια την μόνιμη πηγή ερεθισμού και δυνητικής άμεσης καταστροφής που κάποτε ήταν.

Αντιθέτως, αναδύεται ως τόπος συνεργασίας, φιλίας και επένδυσης —μια τάση που πρέπει να χαιρετίζεται και να ενθαρρύνεται. Στην πραγματικότητα, η ικανότητα του Προέδρου Τραμπ να ενώσει τον αραβικό κόσμο στο Σαρμ Ελ-Σείχ για την επιδίωξη της ειρήνης και της ομαλοποίησης θα επιτρέψει στις Ηνωμένες Πολιτείες να δώσουν επιτέλους προτεραιότητα στα αμερικανικά συμφέροντα.

Ε. Αφρική

Για υπερβολικά μεγάλο διάστημα, η αμερικανική πολιτική στην Αφρική επικεντρωνόταν στην παροχή και, αργότερα, στη διάδοση της φιλελεύθερης ιδεολογίας. Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει αντ' αυτού να επιδιώξουν τη συνεργασία με επιλεγμένα κράτη, ώστε να μετριάσουν τις συγκρούσεις, να καλλιεργήσουν αμοιβαία επωφελείς εμπορικές σχέσεις και να μεταβούν από ένα παράδειγμα βασισμένο στη βοήθεια προς ένα παράδειγμα βασισμένο στην επένδυση και την ανάπτυξη, ικανό να αξιοποιήσει τους άφθονους φυσικούς πόρους και το λανθάνον οικονομικό δυναμικό της Αφρικής.

Οι ευκαιρίες για εμπλοκή μπορεί να περιλαμβάνουν τη διαπραγμάτευση διευθετήσεων σε υφιστάμενες συγκρούσεις (π.χ. ΛΔ Κονγκό–Ρουάντα, Σουδάν) και την αποτροπή νέων (π.χ. Αιθιοπία–Ερυθραία–Σομαλία), καθώς και δράσεις για την τροποποίηση της προσέγγισής μας σε ζητήματα βοήθειας και επενδύσεων (π.χ. ο Νόμος για την Ανάπτυξη και Ευκαιρία της Αφρικής – Africa Growth and Opportunity Act). Πρέπει επίσης να παραμένουμε σε επιφυλακή απέναντι σε αναζωπύρωση της ισλαμιστικής τρομοκρατικής δραστηριότητας σε ορισμένα τμήματα της Αφρικής, αποφεύγοντας όμως οποιαδήποτε μακροπρόθεσμη αμερικανική στρατιωτική παρουσία ή δεσμεύσεις.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να μεταβούν από μια σχέση με την Αφρική βασισμένη στη βοήθεια σε μια σχέση βασισμένη στο εμπόριο και την επένδυση, επιλέγοντας να συνεργαστούν με ικανές, αξιόπιστες χώρες που δεσμεύονται να ανοίξουν τις αγορές τους σε αμερικανικά αγαθά και υπηρεσίες. Ένας άμεσος τομέας αμερικανικών

επενδύσεων στην Αφρική, με θετικές προοπτικές απόδοσης, είναι ο ενεργειακός κλάδος και η ανάπτυξη κρίσιμων ορυκτών.

Η ανάπτυξη αμερικανικής υποστηριζόμενης πυρηνικής ενέργειας, τεχνολογιών υγροποιημένου πετρελαϊκού αερίου (LPG) και υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) μπορεί να δημιουργήσει κέρδη για τις αμερικανικές επιχειρήσεις και να μας βοηθήσει στον ανταγωνισμό για κρίσιμα ορυκτά και άλλους πόρους.

Για το πρωτότυπο στην Αγγλική γλώσσα βλ. την προεδρική ιστοσελίδα στον σύνδεσμο <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf>

Πηγή του παρόντος στην Ελληνική γλώσσα

<https://www.anixneuseis.gr/%CE%BF%CE%BB%CF%8C%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%BF-%CF%84%CE%BF-%CE%BA%CE%B5%CE%AF%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%BF-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CF%83%CF%84%CF%81%CE%B1%CF%84/>

National Security Strategy

of the United States of America

November 2025

Share this: <https://www.facebook.com/p.ifestos>